Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVII nr. 4435
4 pagini
20 bani
Joi
15 ianuarie 1959

Un nou șantier de hidroameliorații agricole în Banat

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — În ziua de 12 ianuarie, în sectorul Glavița s-a deschis un nou șantier de hidroameliorații, primul din Banat în acest an. Peste 1.100 de cameni, colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodărie individuală din comunele Bethausen, Ciclova, Țipar, Sudriaș etc. lucrează aici zilnic în mod voluntar.

Oamenii sînt hotărîți ca în decurs de 15 zile să sape un canal colector de 2.500 m. lungime și 16 m. lățime la suprafața solului, canal care va scoate de sub pericolul inundațiilor numai în raionul Făget 1.538 ha. terea agricol.

Ghiduri de documentare pe specialități

Pentru a facilita documentarea cercetătorilor din diferite ramuri de activitate, secția de documentare științifică a Bibliotecii Academiei R.P.R. lucrează la întocmirea unor ghiduri de documentare pe specialități. Pînă în prezent a fost definitivat ghidul de documentare medicală, iar în pregătire se află ghidurile de documentare în domeniul științelor sociale și științelor naturii. Ghidurile vor cuprinde două părți. Prima însumînd principalele instituții generale și specializate de cercetare și documentare și locul unde se găsesc sursele primare de documentare în specialitatea respectivă. Cea de a doua parte va prezenta o bibliografie cu principalele izvoare de documentare generală și de specialitate apărute în diferite țări.

Punctul pe i

Mai apar cărți necorespunzătoare pentru copii (ex. „Bate gongul" de I. Mustață — Edit. Tineretului).

— Dar d-ta te pricepi să scrii pentru copii?
— Se poate!... doar și eu am fost copil... Desen de GH. CHIRIAC

REȘIȚA ANULUI 1959

Tinerețe fără bătrînețe

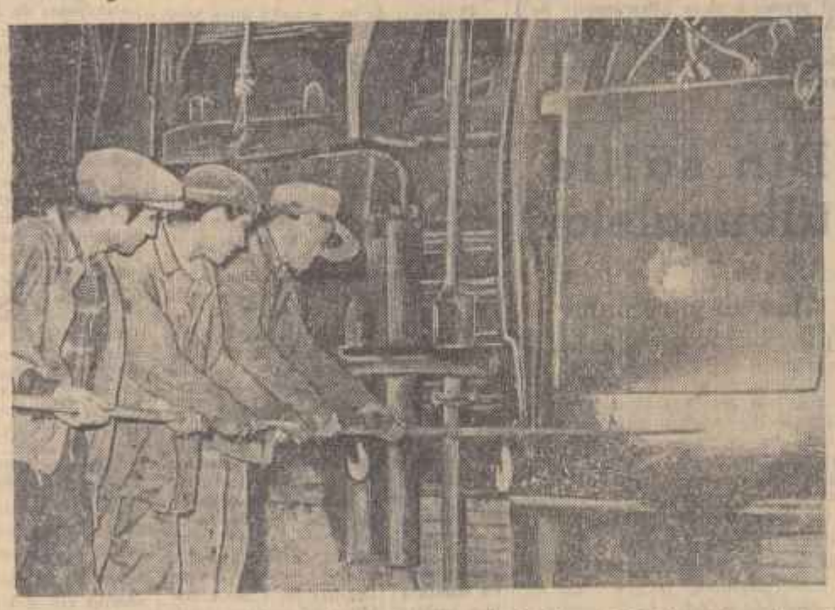

La cuptorul nr. 4, cuptor refăcut în numai patru luni de zile, oțelarii din echipa prim-topitorului Ion Bădescu, pregătesc elaborarea unei noi șarje. Foto: A. CONSTANTINESCU

La Reșița, poate mai mult ca în oricare altă așezare industrială, orașul se confundă cu marea uzină. Sînt multe locuri unde nici nu știi unde se termină străzile orașului și unde începe combinatul. Această întrepătrundere dă uneori naștere la situații de-a dreptul curioase. Străbați un pod din combinat și sub el se desfășoară viața animată a unei străzi. Treci pe o stradă din centru și zărești în spatele unei clădiri, foarte aproape de gardul de beton, hala oțelăriei și furnalele.

M-am gîndit că poate lipsa unor hotare precise între oraș și combinat se datorează tocmai faptului că și unul și altul cunosc în fiecare an o dezvoltare impetuoasă, dezvoltare ce are loc totuși pe un teren foarte limitat de condițiile geografice locale. Dar chiar și în aceste condiții, indiferent încotro ai merge sau ai privi, pretutindeni ai în fața imaginea unei așezări care întinerește. Da, Reșița întinerește. Este un fapt incontestabil. Te convingi de acest lucru străbătînd străzile vechiului oraș sau ai noii așezări statornicite la Lunca Pomostului, și în deosebi, parcurgînd unul după altul numeroasele sectoare de muncă ale marelui combinat metalurgic.

Tinerețea aceasta fără de bătrînețe a Reșiței are însă cîteva trăsături proprii ei, nemaiîntîlnite poate cu alte prilejuri. La începutul convorbirii pe care am avut-o cu tovarășul Mihai Patriciu, directorul general al combinatului metalurgic am aflat, de pildă, că la Casa de cultură au început să se strîngă documente menite să ilustreze într-un frumos muzeu principalele perioade din istoria Reșiței. Prilejul este dat de o apropiată aniversare, cînd combinatul va împlini respectabila vîrstă de 200 de ani!

Și în timp ce la Casa de cultură a combinatului oamenii se ocupă de organizarea muzeului amintit, Reșița îmbracă pretutindeni straie tinerești.

— Pe malul Birzavei — îmi spunea interlocutorul meu — o să vedeți pe locul vechii fabrici de poduri, halele moderne ale unei noi unități. Poate ați aflat că aici se vor produce unele din cele mai importante agregate ale noii locomotive Diesel electrice. Asimilarea acestei producții de înaltă tehnicitate va ilustra credem mai bine ca orice, maturitatea la care a ajuns combinatul nostru, industria noastră socialistă.

Chiar a doua zi am avut prilejul să vizitez halele noii fabrici unde se începuse montajul mașinilor și cu fermen de comparație, să privesc cîteva fotografii-document din vechea fabrica de poduri care dacă nu ar fi fost recent demolată, împlinea anul acesta 80 de ani. Am comparat fotografiile cu ceea ce vedeam și mai ales cu faptele aflate din gura lui Tiberiu Micușea despre viitoarea înfățișare a halelor. Este limpede, Reșița întinerește!

Alte semne ale veteranului ce cunoaște în anii noștri o nouă tinerețe: vechea oțelărie se reconstruiește și se modernizează la nivelul celei mai noi tehnici; la Mociur se construiește cea de a doua parte a turnătoriei de fontă; la laminoare se termină o nouă baterie de cuptoare adînci; se continuă și se termină modernizarea fabricii de produse refractare; este aproape gata noua hală a atelierului mecanicului șef.

Da, la Reșița se construiește acuma mult. Desigur că aceste noi capacități de producție își vor aduce din plin aportul la împlinirea prevederilor planului pe 1959. Muncitorii reșițeni, fie ei furnaliști, oțelari, laminatori, cocsari sau strungari au învățat însă din experiența anilor trecuți, și recentele documente de partid le-a întărit convingerea că, pe lîngă contribuția noilor capacități ce se dau în funcțiune, ei trebuie să-și îndrepte atenția asupra celor existente, spre folosirea lor mai deplină. Așa se face că acum problema îmbunătățirii indicilor de utilizare a agregatelor este indisolubil legată de cea a valorificării rezervelor interne. Cel mai mult s-a despre acest interes al muncitorilor reșițeni din consfătuirile de producție ce au avut loc în toate sectoarele de muncă. În fiecare propunere, în fiecare sugestie făcută cu acest prilej s-a vorbit mai ales de rezerve interne. Ce a rezultat din toate acestea? În ceea ce îi privește pe oțelari, 7000 tone oțel peste prevederile planului care și așa este mai mare cu 40 la sută decît anul trecut. Furnaliștii la rîndul lor vor da și ei peste planul mărit al anului acesta încă 5000 tone fontă.

În acea zi, aflîndu-mă în biroul directorului general, am discutat și cu alte cadre din conducerea combinatului și am aflat cîte ceva despre ceea ce înseamnă nouă vor aduce anul acesta reșițenilor. La furnale se va experimenta insuflarea de aer cu umiditate constantă, la cuptoarele Martin realizarea regimului termic pe cale automatică, la Mociur se va termina instalația de turnare în vid... E și firesc. Nici nu se poate concepe o întinerire acolo unde tehnica nouă nu-și spune cuvîntul.

După cîteva zile de stat la Reșița, mi-am dat seama că pe lîngă toate cîte le-am scris acum și am să le mai scriu, cea mai deplină întinerire o cunosc oamenii. Oțelarii care în prima zi a anului au elaborat cea dintîi șarjă la cuptorul reconstruit, constructorii turbinelor și turbosuflantelor ce le-au adus faima în lumea străinătății, metalurgiștii ce se pregătesc să dea țării prima locomotivă Diesel electrică. Și întinerirea aceasta se petrece în spiritul oamenilor, în conștiința lor de harnici constructori ai socialismului. Pentru ei s-au alocat anul acesta alte circa 29 de milioane destinate construcțiilor de locuințe, fonduri pentru terminarea casei de cultură și construcția unei case de odihnă la Văliug.

Hotărît lucru, la Reșița se poate vorbi în 1959, de tinerețe fără de bătrînețe.

TUDOR GHEORGHIU

Marele bilanț

Paul Iscovici
director general adjunct al Direcției centrale de statistică

La 15 ianuarie 1959, pe întreg teritoriul Uniunii Sovietice începe recensămîntul populației, cel de al patrulea, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Primul recensămînt, din 1920, avea ca scop să furnizeze date necesare reconstrucției economiei distruse de război.

Cel de al doilea, din 1926, era menit să folosească, prin materialul cules, la întocmirea primului cincinal al construirii socialismului, iar rezultatele celui de al treilea, din 1939, constituiau în același timp atît o confirmare grăitoare a succeselor strălucite obținute în perioada primelor cincinaluri și înscrise în Constituția celui dintîi stat socialist, cît și un prețios fond de date necesare planificării, în continuare, a dezvoltării economiei socialiste.

Au trecut 20 de ani de la recensămîntul din 1939, perioadă de grele încercări ale Uniunii Sovietice, dar și de uriașe succese.

Realizări de însemnătate istorică au fost obținute în toate ramurile economiei și în toate domeniile activității social-culturale.

În 1939 Uniunea Sovietică avea 923 de orașe. Orașe noi au răsărit din cenușa ruinelor războiului. Numărul orașelor Uniunii Sovietice în 1956 era de 1569.

Schimbări importante au intervenit și în numărul și structura populației. Populația Uniunii Sovietice, care în 1939 era de aproape 171 milioane locuitori, depășește astăzi și mîine 200 milioane (încă în aprilie 1956 era de 200,2 milioane).

Au intervenit schimbări și în ceea ce privește compoziția socială a populației U.R.S.S.

Aceste schimbări constituie numai o parte din cele intervenite în numărul și structura populației Uniunii Sovietice de la data ultimului recensămînt. Între recensăminte, datele privind aceste schimbări sînt obținute prin calcule sau alte acțiuni de înregistrare în masă.

Pe lîngă faptul că au un caracter aproximativ, aceste date nu sînt complete, deoarece pe aceste căi nu se pot obține și alți indicatori importanți ai structurii populației, cum ar fi repartizarea populației pe naționalități și limba maternă, repartizarea pe nivelul studiilor, după situația familiară ș.a.

Date precise și complete asupra numărului, repartizării teritoriale și structurii multilaterale a populației nu se pot obține decît cu prilejul unui recensămînt.

Iată de ce, după un interval de timp în care au avut loc schimbări însemnate în indicatorii privind populația U.R.S.S., apare necesară efectuarea recensămîntului.

Datele recensămîntului vor fi folosite pe scară largă de organele centrale, republicane și locale ale administrației de stat și economice, de organele de planificare și de instituțiile științifice pentru rezolvarea problemelor dezvoltării continue a economiei naționale, îmbunătățirii planificării socialiste, ridicării rolului republicilor unionale în construcția economică, în munca practică permanentă pentru deservirea materială și culturală a populației, pentru îmbunătățirea împărțirii administrative și teritoriale, etc.

Importanța rezultatelor recensămîntului crește în mod deosebit dacă se ține seama că datele vor fi folosite în munca de realizare a sarcinilor expuse de tovarășul N. S. Hrușciov cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe 1959—1965.

Principiile metodologice și organizatorice ale recensămîntului din 1959 constituie o dezvoltare și perfecționare a celor care au stat la baza celui din 1939.

Forurile de specialitate ale Organizației Națiunilor Unite care au întocmit programul cu recomandările privind recensămîntul mondial al populației din 1960 au inclus în acest program numeroase din rezultatele experienței sovietice în domeniul recensămintelor de populație.

Este în afară de orice îndoială că experiența recensămîntului sovietic din 1959 va îmbogăți din nou în mod creator teoria și practica recensămintelor de populație și va constitui marea trecere în revistă a constructorilor comunismului.

Măsuri pentru îmbunătățirea calității încălțămintei

În scopul transpunerii în viață a măsurilor preconizate de către consfătuirea pe țară care a avut loc la București în cursul lunii noiembrie 1958, consfătuire organizată de Departamentul Industriei Ușoare în colaborare cu secția de specialitate din cadrul A.S.I.T., în întreprinderile de încălțăminte din întreaga țară se efectuează o importantă acțiune în vederea îmbunătățirii calității încălțămintei. Astfel, la 9 întreprinderi de pielărie și încălțăminte, printre care „Ianos Herbak" din Cluj, „Kirov" și U.C.R. din Capitală, „Nikos Beloiannis" din Timișoara sînt în curs de organizare secții de prelectare a încălțămintei. Începînd cu trimestrul II al acestui an, fiecare număr de încălțăminte se va fabrica în două largimi. Sistemul de fabricație „astra" care asigură flexibilitatea încălțămintei, se extinde la întreaga producție de încălțăminte pentru copii de la întreprinderile „Carmen" din Capitală, „8 Mai"-Mediaș „Ianos Herbak" din Cluj și „Libertatea"-Arad.

Un laborator modern

Unul din cele mai moderne laboratoare pentru cercetări de panificație se găsește la fabrica de pîine „Pionierul" din Capitală. Cercetările efectuate în acest laborator au dus la îmbunătățirea produselor fabricii și alături de alte măsuri, la reducerea rebuturilor cu peste 40 la sută.

În clișeul nostru inginerul Lidia Mojoc împreună cu laborantа Marina Jippa studiind capacitatea de hidratare a făinei și comportarea ei în coacere.

Foto: VICTOR TEODORU

O mai bună valorificare a lemnului de fag

Direcția industrializării lemnului a luat o serie de măsuri printre care și preluarea de la direcțiile silvice a producției traverselor de cale ferată și trecerea acestela în seama fabricilor de cherestea. Pînă acum a fost preluată această producție de la trei direcții silvice. Sistemul după care se produceau aceste traverse (în pădure, prin cioplire manuală) era un sistem neeconomicos, consumul de material lemnos fiind mare. Așa bunăoară pentru producerea unui metru cub de traverse erau necesari 2,3 metri cubi bușteni de fag. Prin producerea traverselor de către fabricile de cherestea se reduce consumul de material lemnos de la 2,3 la 1,75 metri cubi bușteni de fag pe metru cub de traverse, realizînd astfel o economie de 0,55 metri cubi bușteni de fag la fiecare metru cub de traverse. La întreaga producție de traverse C.F.R. preluată de la sectorul silvic, economia realizată va atinge 14.000 metri cubi bușteni de fag.

„Vă mulțumesc că mi-ați salvat viața"

Vestea s-a răspîndit cu repeziciune uluitoare. Cei trei accidentați de la Atelierele de Locomotive și Vagoane C.F.R. din Orașul Stalin nu ajunseseră la spital, cînd într-una din încăperile cîtiva muncitori din Comitetul Secției de Cruce Roșie se și adunaseră. Președintele secției de Cruce Roșie era tăcut, dar agitat. Echipiera Rodica Ionescu își chinuia mintea să găsească o soluție. Dar ce soluție se putea găsi? Lucrurile erau clare și nimeni nu le putea schimba. În toate atelierele existau doar patru donatori de sînge. Atît. Și tovarășii lor aveau nevoie urgentă de transfuzii masive de sînge.

— Eu zic, vorbi un muncitor din biroul organizației de partid — să stăm de vorbă cu oamenii. Aici trebuie acționat rapid. E doar viața tovarășilor noștri în joc.

Hotărîrea a fost luată. Camera a rămas goală. Doar fumul de țigară, gros ca o ceață de toamnă, rămînea să arate marea frămîntare a celor ce cu puține clipe mai înainte discutaseră cum să-și ajute tovarășii în nevoie.

*

La sectorul de întreținere a mașinilor se lucra intens, ca în fiecare zi. Muncitorii, unii numai în maiouri, stăteau aplecați deasupra mașinilor. Nicolae Barbu, un om la vreo 40 de ani izbea îndrîjit cu ciocanul. De la aflarea nenorocirii întîmplate cutele de pe frunte i se sîrniseseră toate într-un singur punct dînd imaginea nefirească a unui nod de cale ferată. În ziua aceea nu scosese nici o vorbă, iar ochii săi deobicei blînzi, erau întunecați și triști. De fapt nici nu-i sta mintea la lucru. Mai repede ar fi fugit la spital.

La un moment dat ușa atelierului se deschise încetișor. Noul venit salută cu mîna și îi făcu semn lui Barbu să se apropie.

— Au nevoie de sînge pentru transfuzii. Ce ne facem? N-avem donatori.

Nicolae Barbu nu răspunse. Părea că nici n-a auzit. Ochii i s-au îmbîrzit. Și-a privit tovarășii de muncă.

— Hei! Ciocanele jos!

Avem nevoie de sînge pentru salvarea tovarășilor noștri. Cine vrea să doneze?

Se vedea pe chipurile oamenilor că doresc din suflet să fie de folos tovarășilor aflați în suferință. Deși mulți dintre ei nu-și făcuseră toată viața o injecție, n-au precupețit o clipă, n-au pus în cumpănă viața tovarășilor de muncă.

La spital, Nicolae Barbu a fost la fel de tăcut. Era nerăbdător să termine mai repede, să-și vadă sîngele în flaconul salvator. În boxă a întins hotărît mîna. Acul a înțepat ușor și sîngele a început să curgă în flacon.

În cele cîteva minute cît a durat operația Barbu a descoperit un adevăr pe care îl știa, dar pe care nu-l cunoscuse încă: Ce ușor și frumos este să fii de folos unui semen aflat în suferință. O mulțumire aparte l-a învăluit pe nesimțite, străcurîndu-i în inimă o mare fericire. Atunci a hotărît să devină donator permanent.

Îndată după aceea, Nicolae Barbu avea să constate încă un adevăr: 50 de tovarăși de al lui veniseră să dea sînge. Inginera Rodica Ionescu, cu lacrimi în ochi, se ruga:

— Nu, Nu plec. Eu am venit să dau sînge. N-am temperatură. Sînt emoționată. Poftim, faceți-mi o sută de contraole, dar lăsați-mă să donez.

Într-un colț, timidă și speriată, stătea Otilia Buziaș. În suflet i se amesteca deopotrivă dorința de a fi folositoare cu teama. Barbu glumi:

— Tovarășa Buziaș, aș vrea să-ți spun ceva.

— Nu acum, răspunse fata, după...

Unul după altul, 50 de muncitori și-au dat din sîngele lor o părticică de viață. Era viața pentru cei trei tovarăși de muncă, era viața pentru copilul suferind, pentru mama bolnavă, pentru tînărul care dorește să se ridice de pe patul de suferință. Nicolae Barbu și ca el și ceilalți donatori, și-au dat seama de acest mare adevăr, acolo în boxă lîngă flaconul cu propriul lui sînge.

A trecut multă vreme de la accident: săptămîni, luni... Nicolae Barbu a dat și a doua probă. Într-o zi factorul l-a adus o scrisoare. Pe plic, numele expeditorului nu-l spunea nimic. Citind s-a îmbujorat ca un copil mic. Rîndurile i-au ars inima. Fără să-și dea seama se porni să citească tare:

„— „Vă mulțumesc că mi-ați salvat viața".

Să fii sănătos, — spuse, fără vrere, montorul Nicolae Barbu.

M. STOLERU

Mai aproape de nevoile populației

În legătură cu unele deficiențe existente în producerea și desfacerea unor bunuri metalice de larg consum

Măsurile luate în ultimii ani în direcția creșterii producției bunurilor de larg consum, sporirea sortimentelor, precum și îmbunătățirea simțitoare a calității lor, au contribuit la satisfacerea într-o măsură crescîndă a cerințelor oamenilor muncii.

Pe lîngă întreprinderile de importanță republicană special profilate în producția bunurilor metalice de larg consum, un aport important în aprovizionarea populației cu aceste categorii de produse îl aduc industria locală și cooperația meșteșugărească. Acum populația este mai bine aprovizionată cu vase emailate, frigidere, fiare de călcat electrice, mașini electrice de spălat rufe, aragaze și multe alte produse a căror folosire duc la îmbunătățirea condițiilor de confort, la ușurarea muncii casnice, la creșterea nivelului de trai.

Dezvoltării producției bunurilor de larg consum continuă să i se dea atenție și în cursul acestui an. Așa cum s-a arătat la plenara din noiembrie a C.C. al P.M.R., în anul 1959 producția bunurilor de larg consum va spori cu 6,9 la sută față de anul trecut. În vederea obținerii acestui volum sporit de bunuri de larg consum, în cursul acestui an, sarcini sporite revin și întreprinderilor producătoare de bunuri metalice de larg consum, atît celor de importanță republicană, cît și celor de importanță locală și cooperației meșteșugărești.

Este știut faptul că rolul de mijlocitor principal între industria producătoare și populația consumatoare îl îndeplinește comerțul. Contractele încheiate între industrie și comerț, ca o metodă directă de colaborare între acestea, au tocmai scopul de a stabili cît se poate mai exact necesarul de mărfuri din anumite sortimente cerute de consumatori, în raport cu nevoile și puterea de cumpărare a acestora.

Se pune, de aceea, cu insistență necesitatea respectării stricte a contractelor încheiate între industrie și comerț, condiție esențială pentru asigurarea unei aprovizionări normale a cetățenilor.

Din păcate, acestui lucru nu i se dă suficientă atenție din partea unor întreprinderi. În cursul anului trecut, Întreprinderea Comercială cu ridicata pentru produse metalice-București, a întîmpinat mari neajunsuri în aprovizionarea populației, din cauza nerespectării contractelor de către unii furnizori. Cele mai multe dificultăți le-a avut întreprinderea comercială, din partea uzinei „Emailul Roșu"-Mediaș care dintr-un număr mare de sortimente prevăzute în contract nu a reușit să și respecte obligațiile de livrări aproape la nici unul. Desele restructurări de repartiții, proasta sortare și categorisire a unor mărfuri, precum și ambalarea lor necorespunzătoare, fac ca pe piață să apară unele produse cu aspect urît, greu vandabile, ce nu-și găsesc ușor cumpărători. Cazuri similare în nerespectarea contractelor se mai întîlnesc și la alte întreprinderi ca Fabrica de foarfeci și bricege „București", „Electro-Banat"-Timișoara, „Armătura"-Cluj, „Electrocabluri"-București și multe altele.

Sortimente mai bogate

De o bucată de vreme au început să se găsească din ce în ce mai greu o serie de produse. Uzina „Grigore Preoteasa" din Capitală produce transformatorii de sonerii și zumere (sonerii bîzîitoare) necesare construcțiilor de locuințe în cantități cu totul nesatisfăcătoare. În cursul anului 1958 întreprinderea „Armătura" din Cluj, nu a mai fabricat ventile de siguranță pentru cazane, într-un număr destul de mic au fost livrate baterii amestecătoare de apă caldă și rece — pentru lavoare, precum și alte produse.

GH. RAZVAN

(Continuare în pag 3-a)

Orele de servici s-au terminat. Artiștii amatori s-au strîns la noua casă de cultură din Orașul Stalin. Ca de fiecare dată, înaintea începerii repetiției, tînărul acordeonist este rugat să cînte din melodiile preferate. Cum ar putea să refuze cînd rugămintea vine din partea unor fete frumoase?...

Foto: MIHAI POPESCU

Prin creșterea randamentului la războaiele de țesut

9 milioane m.p. țesături de bumbac peste plan

Acțiunea de creștere a randamentului la războaiele de țesut a fost aplicată cu succes în ramura bumbacului. La sfîrșitul lunii decembrie 1958 s-a ajuns la un randament sporit cu 14,9 la sută față de cel din luna decembrie 1957. Indicele bătăi război-oră a crescut cu 13,2 la sută.

Drept urmare a acțiunii de creștere a randamentului în țesătorii, au fost produse peste sarcinile de plan 9 milioane m² țesături de bumbac. Totodată, în comparație cu luna decembrie 1957 în țesătoriile de bumbac s-au realizat economii lunare de cca. 1.200.000 lei.

Contractează sfeclă de zahăr

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Cultivarea sfeclei de zahăr dă bune rezultate în regiunea Pitești. În 1958, colectiviștii din comuna Voicești, raionul Drăgășani, au obținut o recoltă de 35.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Tot atunci, membrii gospodăriei colective din comuna Icoana, raionul Putcoava, au scos cîte 27.500 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Pornind de la aceste constatări, membrii unităților socialist-cooperatiste au hotărît ca în acest an să semene sfeclă de zahăr pe suprafețe mai mari decît înainte.

În întreaga regiune s-a [illegible] să se semene sfeclă de [illegible] pe suprafețe care depășesc 10[illegible]. Fruntași la contractări [illegible] muncii din satele [illegible] Drăgănești-Olt și [illegible]

O sarcină importantă a sfaturilor populare:

Întreţinerea şi modernizarea drumurilor

În legătură cu unele constatări din regiunea Hunedoara

În ultima vreme, în regiunea Hunedoara, s-au înregistrat progrese şi în ceea ce priveşte construcţia, îngrijirea şi modernizarea drumurilor. Aşa, bună oară, s-au executat majoritatea lucrărilor pentru pavarea şoselei Hunedoara — Teliuc, se lucrează la modernizarea şoselei care leagă centrul regiunii cu raionul Brad. De asemenea, aproape în fiecare raion s-a făcut ceva nou. O parte din aceste lucrări se execută din bugetul statului şi de către întreprinderi specializate. Cele mai multe dintre asemenea lucrări se realizează însă pe plan local. Mai ales acum cînd atribuţiile sfaturilor populare s-au lărgit considerabil, comitetele executive sînt principalii răspunzători de buna gospodărire a drumurilor din raza lor de activitate. Să vedem deci din acest punct de vedere cum stau lucrurile în regiunea Hunedoara.

Contribuţia cetăţenilor un sprijin preţios

Antrenaţi de deputaţii lor, cetăţenii din satele regiunii au efectuat, anul trecut 271.097 zile cu braţele şi 170.055 zile cu atelajele pentru întreţinerea şi construirea de drumuri şi poduri. Ei au executat diverse lucrări pe 2.265 km. drumuri, au reparat şi construit 1.219 m. de poduri şi podeţe, au săpat 597.468 m. şanţuri şi au plantat peste 15.500 arbori şi pomi. Fără îndoială că aceste lucrări au necesitat muncă şi iniţiativă, dar tăranii muncitori, dornici să albă satele cît mai frumoase, au participat cu drag la realizarea lor. Numai în raionul Hunedoara, unde deputaţii au antrenat activ pe cetăţeni, la această acţiune, s-au înfăptuit lucrări în valoare de peste 1.200.000 lei. Cele 26 de comitete de cetăţeni care activează în comuna Feneş, raionul Alba Iulia, au antrenat locuitorii satelor şi împreună au transportat pe drumuri 2.515 m.c. pietriş şi nisip. Tot ei au sănat 1.275 m.c. pămînt ca să desfunde valea Feneşului care le provoca mari greutăţi. Prin contribuţia cetăţenilor din comuna Cut, raionul Sebeş, s-a pietruit o stradă pe lungime de un km. şi jumătate. O serie de deputaţi ca Traian Ciungu, Cornel Niţa, Constantin Zeriu, din Baia de Criş şi alţii de la Risculiţa sau Bulzeşti, raionul Brad, au antrenat cetăţenii să realizeze importante lucrări.

Se poate vorbi şi despre deputaţii Petru Cîmpeanu din Streisîngeorgiu, Toma Branea de la Rapoltu şi mulţi alţii care ajută activ comitetele executive în acţiunile privind întreţinerea drumurilor.

Trei constructori... şapte preţuri

Aşa cum e normal de altfel, în regiunea Hunedoara se execută o serie de lucrări pentru modernizarea unor şosele. Pentru realizarea lor sînt deocamdată trei constructori: Întreprinderea pentru construcţii de drumuri nr. 2, T.R.C.L. şi secţia regională de drumuri.

Necazul nu-l constituie existenţa acestora, ci faptul că ele se întrec parcă să lucreze mai scump. Cîteva exemple vorbesc mai bine despre acest lucru. Secţia de drumuri a comitetului executiv regional a macadamizat şi cilindrat, la Ilia, un km. de drum care a costat 300.000 lei. În apropiere de acest şantier şi anume pe distanţa Ilia-Bănişoru a executat acelaşi fel de lucrări un şantier care aparţine T.R.C.L. Diferenţa e surprinzătoare: un km. de drum pregătit cu macadame şi cilindrat se ridică la peste 800.000 lei. Cu toate că T.R.C.L. a executat în plus un pod şi un canal spre Mureş, preţul realizat vorbeşte de la sine despre risipă şi lipsă de spirit gospodăresc.

La modernizarea şoselei Hunedoara-Teliuc, a lucrat Întreprinderea pentru construcţii de drumuri — unitate care a acumulat multă experienţă şi este înzestrată cu utilaj corespunzător. În acest caz lucrările au fost mai pretenţioase dar şi preţul realizat e destul de „greu". Aci un km. de drum pavat cu piatră cubică costă nici mai mult aici mai puţin decît 1.140.000 lei.

În faţa unor asemenea situaţii, argumentele nu rezistă. Este surprinzător faptul că comitetul executiv regional a permis crearea unei stări de situaţii fără să ia măsuri. Oare ce mai aşteaptă? Deoarece pînă acum nu s-a plafonat valoric costul lucrărilor de modernizarea drumurilor, constructorii dînd dovadă de o totală lipsă de răspundere, încarcă nejustificat devizele cu cheltuieli inutile şi chiar fictive. Ei n-au fost controlaţi la momentul potrivit şi îndrumaţi pentru reducerea preţului de cost. E curios chiar că acelaşi constructor realizează preţuri diferite la lucrări asemănătoare ceea ce denotă o preocupare diferită.

În expunerea făcută de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958, se trasează sarcini concrete pentru modernizarea drumurilor şi reducerea preţului de cost la aceste lucrări. În lumina acestor documente în regiunea Hunedoara s-a făcut prea puţin. E necesar deci ca tovarăşii din comitetul executiv regional (preşedinte tov. Dumitru Dejeu) să treacă la măsuri practice pentru remedierea lipsurilor.

Sfaturile populare mai au multe de făcut

Acolo unde comitetele executive şi deputaţii au antrenat masele de cetăţeni la gospodărirea drumurilor, rezultatele sînt din cele mai bune. Sînt însă unele comitete executive care tratează cu indiferenţă aceste probleme. Pînă la sfîrşitul anului 1958, în raionul Haţeg s-a efectuat numai 70 la sută din contribuţia în muncă stabilită. Situaţia drumurilor din acest raion nu oferă nici pe departe motive de autolinistire pentru comitetul executiv raional şi secţia sa de drumuri. Comitetele executive din comunele Berthelot, Toteşti şi altele au uitat că răsplata de bună gospodărire a drumurilor, Totuşi, comitetul executiv raional nu le-a tras la răspundere pentru lipsurile manifestate.

Cazuri similare pot fi întîlnite în comunele Şuşag, Doştat, Drăgov, raionul Sebeş, Mihalţ sau Berghin, raionul Alba Iulia şi altele unde nu se vede preocuparea comitetelor executive pentru antrenarea maselor la aceste acţiuni. În multe cazuri deşi există suficiente resurse de nisip şi pietriş a. cestea nu sînt valorificate.

*

Faţă de situaţia actuală se impun unele măsuri bine chibzuite. În primul rînd comitetele executive trebuie să întărească legătura cu masele de cetăţeni pe care să le atragă mai mult la gospodărirea şi întreţinerea drumurilor. Comitetul executiv regional s-a orientat bine hotărînd înfiinţarea unei întreprinderi de drumuri şi poduri pe lîngă T.R.C.L. E necesar însă ca această unitate să fie dotată la timp cu utilajele trebuincioase. Rezultatele obţinute pînă acum arată că trebuie să se îmbunătăţească în mod hotărît şi imediat proiectarea şi executarea lucrărilor de modernizare a drumurilor. În acest sens se impune lichidarea imediată a lipsei de răspundere în ce priveşte preţul de cost. În felul acesta se va putea ajunge la rezultate bune în ceea ce priveşte gospodărirea drumurilor.

I. COJOCARU
corespondentul „Romînia liberă" în regiunea Hunedoara

Şcoli noi în regiunea Piteşti

Comitetul executiv al sfatului popular regional Piteşti a acordat şi acordă o atenţie deosebită construirii de noi localuri de şcoală, creării unor condiţii cît mai bune de învăţătură pentru tineret. Pe lîngă fondurile de investiţii alocate de sfatul popular regional în acest sens, contribuţia voluntară a cetăţenilor a făcut posibilă ridicarea a numeroase şcoli şi săli noi de clasă. Anul trecut, din fonduri de investiţii centrale şi locale s-au început sau au fost continuate lucrările pe 15 şantiere de construcţii de şcoli.

Oamenii muncii din cartierul Turceşti al oraşului Piteşti se mîndresc cu un nou local de şcoală cu 8 clase încăpătoare, în care elevii au început să înveţe din toamna anului 1958. La fel, a fost terminată şcoala medie din Drăgăneşti Olt, şcolile din Bucşeneşti, Brînceveni, Brăduleţ. La alte şcoli s-au alocat fonduri pentru terminarea lucrărilor începute, pentru procurarea de materiale, cele din comunele Băbeni, Costeşti-Horezu, Orleşti fiind în stadii avansate. S-au făcut şi reparaţii capitale la o serie de localuri cum ar fi şcoala medie nr. 3 Piteşti, şcoala medie Slatina, şcolile medii nr. 1 şi 2 Rm. Vîlcea, şcoala de 4 ani din Ocniţa, etc. Pentru anul 1959 au fost prevăzute fonduri în scopul dării în folosinţă a şcolilor din Băbeni, Radomireşti etc.

Peste puţină vreme Teatrul Naţional I. L. Caragiale va prezenta în premieră piesa „Pescăruşul" de A. P. Cehov.
În clişeu: Marieta Deculescu şi Ion Finteşteanu într-o scenă de la repetiţie.
Foto: AGERPRES

Din sălile tribunalelor

*

Gestionar necinstit

Iordan Grigore, fost responsabil al magazinului O.C.L. „Alimentara", din B-dul Dimitrov nr. 106 şi Constantin Chiriac fost gestionar al raionului de coloniale din acelaşi magazin, şi-au însuşit din gestiunea mărfurilor încredinţate suma de 4.231,85 lei. Cu ocazia efectuării controlului gestiunii, numiţii au încercat să ascundă lipsa, prin înregistrarea dublă a unor mărfuri. Trimişi în judecata tribunalului popular al raionului 23 August, au fost condamnaţi la cîte 3 ani închisoare pentru delapidare şi obligaţi să restituie întreprinderii pagubite suma pe care şi-au însuşit-o.

Cînd eşti pus pe distracţii cu banii statului

Tînăra Margareta Baher a fost numită dirigintă la oficiul P.T.T. Apa, raionul Satu Mare. Locuind chiar în clădirea oficiului, pentru a-şi alunga „plictisul" şi „singurătatea" invita pe diferiţi prieteni cu care se distra, de multe ori pînă în zori, jucînd cărţi. Cînd pierdea, se „împrumuta" de la casa ce se afla în camera alăturată locuinţei. După 3 luni de serviciu şi distracţie a avut 4.622 lei lipsă, sumă pe care în cele din urmă a înapoiat-o. Tribunalul popular raional Satu Mare i-a dat o sancţiune de 1 an închisoare, sentinţă rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 1.234/958 a Tribunalului Regional Baia Mare.

Specula peştele

Numitul Radu Marin din comuna Ogrezeni, regiunea Bucureşti, a fost prins comercializînd peşte fără autorizaţie, pe care l-a cumpărat cu 6 lei şi l-a revîndut cu 10 lei kg. Trimis în judecată pentru infracţiunea de specula, a fost condamnat de tribunalul popular al raionului Domneşti, la un an şi 6 luni închisoare. Tribunalul regional Bucureşti, judecînd recursul inculpatului, l-a respins ca nefondat.

Centenarul Unirii Ţărilor Romîne

Gînduri în faţa unei pietre de hotar

La Focşani, chiar în mijlocul oraşului, se află o piatră de o formă neobişnuită. Albă, lungulaţă, cioplită în patru muchii, ea aduce cu bolovanii implintaţi odinioară în vîrful străvechilor gorgane. Aici, sub acest pilon de granit, nu-şi doarme însă somnul cel de veci nici un conducător scit, nici un ostean de faimă. E înţepată însăşi istoria, o istorie nedreaptă care a ţinut timp de secole fraţi buni, pe moldoveni şi pe munteni, despărţiţi unii de alţii şi care prin voinţa poporului a luat sfîrşit acum 100 de ani.

O bucată de loc, graniţă între Moldova şi Muntenia era apa puţintică şi miloasă a Milcovului. După aceea hotarul o lua puţin spre miazănoapte, urmînd cursul Milcovelului şi tăind tîrgul Focşanilor drept în două. Piatra aceasta era deci o obişnuită piatră de hotar. Zeci de ani cele două părţi ale urbei s-au dezvoltat ca două oraşe diferite. Focşanii Munteniei erau reşedinţa ţinutului Rîmnicu-Sărat. Focşanii Moldovei erau capitala ţinutului Putna. Fiecare parte îşi avea administraţia sa, o piaţă proprie. O curiozitate. Cele două pieţe se menţin şi azi tot cu numele vechi „La Munteni" şi „La Moldoveni".

Drama ţării, drama despărţirii absurde şi arbitrare era astfel resimţită de focşăneni într-un chip dureros. Era şi drama lor. Poate de aceea aici aspiraţia spre Unire s-a manifestat de timpuriu şi într-o formă cît se poate de gumernică. În 1848, aflînd că în Bucureşti revoluţia triumfase iar la începutul verii **„Grămezi de oameni şi dintr-o parte şi din cealaltă, cu lăutari"**, cum spune un document al vremii, au ieşit pe străzi cîntînd, jucînd, şi strigînd: **„Trăiască fraţia, dreptatea şi patrioţii cei buni! Trăiască Romînia!"** Dorinţa de a **„seca dintr-o sorbire"** Milcovul cum se exprimă plastic poetul, după cum se ştie, n-a putut fi înfăptuită atunci. Ea a rămas însă vie în inima oamenilor, nu s-a spulberat, a ţinut aprinsă mereu flacăra nădejdei. Unsprezece ani mai tîrziu, această năzuinţă fierbinte avea să se împlinească. Locuitorii oraşului Focşani, lucrători, tîrgoveţi, democraţii luminaţi, mînă în mînă cu cîlăcaşii din satele vecine au luptat din răsputeri pentru Unire. Comitetul unionist de aici număra peste 200 de persoane fiind unul dintre cele mai numeroase din ţară. În compunerea lui intrau persoane ilustre ca M. Kogălniceanu, moş Ion Roată şi poetul Dumitru Dăscălescu cei care adresîndu-se antiunioniştilor scria cu sarcasm: **„În obştească adunare am văzut nişte strigoi"**. Comitetul edita manifeste, proclamaţii, etc., întreţinînd o vie agitaţie în favoarea Unirii. Cînd după ce a fost ales ca domn Alexandru Ioan Cuza se îndrepta de la Iaşi spre Bucureşti, aflînd că va trece prin oraşul lor, oamenii din Focşani au hotărît să-i facă o primire triumfală. Deşi era în miezul iernii, oamenii şi-au împodobit casele cu flori. De-a lungul străzilor au fost rînduite lămpioane. În centru şi în piaţa s-au aşezat ceaune cu smoală aprinsă — care împreună cu torţele luminau ca ziua. Alita de mare a fost zelul focşănenilor încît, cu acest prilej, municipalitatea a cheltuit aproape toate fondurile pe care le avea în visteria sa.

O sută de ani s-au scurs de atunci, o sută de ani bătuţi pe muche. Cîte nu s-au schimbat în ţinutul Focşanilor!... Oraşul s-a împodobit cu edificii noi, impunătoare. Lîngă gară, dincolo de linia ferată se profilează silueta zveltă a unei fabrici din industria alimentară echipată şi dotată după ultimul cuvînt al tehnicii. S-au construit şcoli, locuinţe pentru oamenii muncii. Prin prefaceri mari, prin profunde înoiri au trecut satele din jur. Urmaşii fostilor clăcaşi, nepoţii şi strănepoţii lui moş Ion Roată, cel sculptat de boieri în obraz, au primit de la statul democrat-popular pămînt cît le trebuie. Tot statul cel nou le-a trimis maşini şi oameni pricepuţi care să-i înveţe a munci pămîntul ogăţării. Şi oamenii din părţile Focşanilor se străduiesc să ţină pasul cu timpul. Aproape jumătate dintre ei s-au unit formînd gospodării colective sau întovărăşiri. Pe pămînturile lor îngemănate rodesc culturi şi bogate podoabe. Viile de vie a dat în 1958 aproape 9.000 kg. de struguri la hectar. Belşugul îi îndestulează pe oameni, le umple viaţa.

Monumentul ridicat pe locul fostului pichet de graniţă

Stîlpul cel de piatră din mijlocul oraşului şi alte multe relicve le aduc în minte însă evenimentele care s-au petrecut acum 100 de ani, furtunoasele lupte duse pentru înfăptuirea unirii. A fost un moment important în istoria neamului nostru. Prăznuindu-l, oamenii se leagă în aceste zile să şi înţeleagă că munca, şi sub conducerea partidului să lupte cu puteri sporite pentru înflorirea patriei noastre dragi.

ION PAVELESCU

AR FI BINE DACĂ...

...magazinul Tehno-metal de pe şoseaua Bucureşti-Ploieşti s-ar redeschide. Acest magazin care stă închis de cîteva luni aprovizionă cartierele Dîmboviţa şi Băneasa. Sfatul popular al raionului „I. V. Stalin" trebuie să ţină cont că aceşti locuitori acum trebuie să se deplaseze în oraş pentru a-şi cumpăra diferite obiecte de uz casnic. (M. Dolcescu, gospodină).

...sfatul popular al comunei Grindu, raionul Urziceni s-ar manifesta dezinteresat în executarea lucrărilor de terasament a şoselei Grindu-gara Grindu.

Toată vara piatra cumpărată din contribuţia voluntară a cetăţenilor a stat ţără să fie întrebuinţată. (Gh. Gheorghiu, învăţător).

...întreprinderea comunală a Oraşului Stalin s-ar îngriji de repararea uşilor autobuzelor ce circulă în acest oraş.

Din cauză că se deschid cu greutate, se produc aglomerări atît la urcare cît şi la coborîre ceea ce duce la nemulţumirea călătorilor. (M. Ionescu, pensionar).

...sfatul popular regional Bucureşti s-ar îngriji de problema iluminatului în satul Tînădbeşti.

Începînd de la orele 17 tensiunea curentului electric începe să scadă treptat ca în jurul orei 18 abonaţii să fie nevoiţi să folosească lămpi cu petrol. (Gh. Postaşu).

...Direcţia regională C.F.R. Bucureşti s-ar preocupa ca gările de pe linia secundară Buzău-Nehoiaşi să aibă un aspect mai îngrijit. Gara Cîşlău, de pildă, este neîngrijită, rampa stricată, locul dimprejurul ei nu este pietruit. (I. Cărăuş, muncitor).

...I.R.T.A. Timişoara ar pune în circulaţie un autobuz pe distanţa Caransebeş-Borlova. Aceasta în vederea că satul Borlova este locul pe unde urcă numeroşi turişti pe „Muntele mic" şi spre cabanele de pe munte, pe lîngă satisfacerea necesităţii cetăţenilor o asemenea cursă ar fi şi rentabilă (I. Bărilă, pensionar).

...responsabilul secţiei „Carne" a magazinului alimentar din Ţiclteni ar practica un comerţ civilizat. Pe lîngă faptul că vorbeşte foarte urît cu cumpărătorii, îi obligă să cumpere cîte o jumătate de kgr. de oase şi, ceeace este mai grav, obişnuieşte să vîndă carne de calitate inferioară ca fiind de prima calitate. (M. Munteanu).

...cei răspunzători de repararea sobelor din restaurantele şi bufetele din oraşul Corabia şi de aprovizionarea cu lemne a acestora şi care nu s-au preocupat la timp de executarea acestor lucrări, ar lua măsuri măcar acum pentru ca aceste unităţi să poată fi încălzite (Ion Marcu).

Tot mai multe sate electrificate în regiunea Galaţi

Lumina electrică pătrunde în tot mai multe comune şi sate de pe cuprinsul regiunii Galaţi. Înainte de anul 1944 în această parte a ţării erau electrificate doar 5 comune. În prezent în casele a mii de ţărani muncitori din 74 de comune şi sate ard becurile electrice.

Prin darea în exploatare a liniei de înaltă tensiune Borzeşti-Focşani-Galaţi s-a creat posibilitatea electrificării a zeci de alte localităţi săteşti. În acest an, de exemplu, vor fi electrificate alte 8 comune, iar prin contribuţia cetăţenilor lumina electrică va pătrunde şi în comunele Străoani, Coteşti, Jarişlea şi Oprişeneşti. Din bugetul sfatului popular regional a fost alocată în acest an pentru electrificarea comunelor şi satelor suma de un milion lei. (Agerpres)

CRONICA TEATRALĂ

POEME ŞI TEATRU de Federico Garcia Lorca

Teatrul Naţional

Dacă informarea publicului asupra literaturii universale vechi şi contemporane ar fi incredinţată exclusiv teatrelor, evident chiar numai în sectorul dramaturgiei, am avea de înregistrat, desigur, lacune şi rămîneri în urmă pe care nici cea mai elementară decenţă intelectuală nu le-ar putea tolera. Se vor împlini peste cîteva luni, douăzeci şi trei de ani de cînd, setos de a cuceri pentru sine apalma şi sila omenirii, pînă atunci împărţite fără contestare între fascismul lui Hitler şi fascismul lui Mussolini, fascismul spaniol a lui Franco, abia intrat cu pistolul în mînă în arena lumii, incredinţa unei bande de mizerabili misiunea de a asasina pe poetul, dramaturgul, pictorul şi muzicantul Federico Garcia Lorca. Crima fu săvîrşită cu rînjetul pe buze, iar trupul poetului străpuns de nenumărate gloanţe, fu spînzurat cu capul în jos peste balconul locuinţei sale din Granada şi lăsat să atîrne acolo şi să-şi amestece sîngele în roşul trandafirilor care îmbrăcau carburile fierului şi care mîngîiară astfel cu o ultimă, inefabilă duioşaţă, rănile celui ce-i iubise şi cîntase, printre toate florile, cu atîta pasiune. Federico Garcia Lorca era — în ciuda celor abia 37 de ani ai săi — bine şi de multă vreme cunoscut în Spania şi în întreaga lume a artei şi culturii, pentru opera sa de poet şi dramaturg (care a fost adunată după moartea sa într-o ediţie completă de opt volume), pentru puternica, multilaterala şi fermecătoarea sa personalitate de adevărat bard al Spaniei, ca şi pentru activitatea lui neobosită, originală şi creatoare de animator în slujba unui ideal realist, popular şi democratic.

Natural că nici nu poate fi vorba aici, ca noi să comentăm fie şi la modul cel mai lapidar, multiplele laturi ale unei opere şi ale unei activităţi atît de prodigioase; dar a spune că, în esenţa ei, **arta lui Lorca, oricît de diversă în genuri şi forme, se caracterizează prin utilizarea celor mai noi cuceriri ale poeziei şi chiar a celor mai îndrăzneţe şi originale libertăţi de inspiraţie, în scopul unei valorificări şi împrospătări constante a valorilor** ţionale ale culturii spaniole popu- firmării forţei, încrederii şi viaţă ale poporului său. ar atît e absolut indis- ensabil, pe de o par- e poate înţelege Lorca a numit-o „la Barraca" şi care, jucată de-a lungul şi de-a latul Spaniei, în faţa a zeci şi sute de mii de spectatori ţărani şi muncitori, a mai fost reprezentată odată şi la noi acum vreo zece ani la Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Cei care au conceput spectacolul au năzuit să ni-l prezinte pe Lorca nu numai ca dramaturg ci şi ca poet şi să ne dea chiar o idee despre opera sa de animator al teatrului popular, reconstituind în faţa noastră un spectacol mai mult sau mai puţin complet al „barăcii". În acest scop, muzică, dans şi poezie şi-au îmbinat armele vrăjite, într-o imagine a unei Spanii mai curînd de tipul pitoresc coloristic şi focos al lui Merimée, decît de tipul realist folcloric, amărît şi fulgurant al lui Lorca. S-au selectat, cu o mînă ce pare a fi fost condusă mai curînd de ordinea cronologică şi istorică, poeme din toate fazele şi experienţele poetului, — şi din faza „ultraistă" ca şi din experienţa foarte scurtă a suprarealismului — realizînd-se un florilegiu liric de mare variaţie, care poate avea de efect în primul rînd, că întinderea antologică şi cadrul de cabaret artistic omoară, sau împuţinează simţitor şansele de iniţiere ale publicului. Surprinzătoare, fermecătoare, în poezia lui Lorca este realizarea inspiraţiei şi chiar textei folclorice printr-o muzică lirică foarte personală, în care suspinul, geamătul şi ţipătul vibrează în diferite tonalităţi ca de argint, în timp ce tîlnesc adevărate jerbe sau cascade de imagini: uneori însă, elocutul e mocnit şi pe cerul întunecat al unei balade, imaginile trasează din cînd în cînd, dîre de fulger, sau cad năprasnic, ca trăznetul. Toate acestea cer recitatorului o pătrundere adîncă a esenţei poetice, iar în talmăcire, care face în mod fatal să se piardă o bună parte din specificul folcloric andaluz (după un stil spaniol foarte convenţional, unul din actori pronunţa: **andalouuuzzss**), dicteză un echilibru desăvîrşit, o pondere, o stăpînire şi o elasticitate a sentimentului şi a tonului care, desigur că nu se pot obţine de la prima experienţă, dar se pot obţine mai mult, sau se pot obţine mai puţin. Fără a ignora dificultăţile pe care le-au avut de întîmpinat tinerii interpreţi ai prologului poetic, dificultăţi care încep cu o traducere nu totdeauna prea inspirată, şi sfîrşesc cu un cadru regizoral romanţios şi convenţional, — trebuie spus că ori de cîte ori, prea rare ori, se prezintă ocazia de a se găsi faţă în faţă cu poemul, actorii noştri arată stîngăcie şi crispare zadarnic ascunse sub poze, fie de teatralitate excesivă, fie, dimpotrivă, de naturalism facil. Cu aceste rezerve, mai mult de ordin general, toţi actorii, enumeraţi aci în ordinea indicată de programul spectacolului, şi anume: Simona Bondoc, Mitzura Arghezi, N. Gr. Bălănescu, Mihai Fotino, Liviu Crăciun, Marin Negrea, Gabriel Dăncănescu, Irina Răchiteanu, Elisabeta Plopeanu şi Em. Petruţ, au realizat cea mai bună parte şi cea mai grea, a unui spectacol de bune intenţii şi foarte onorabil.

Aurmat comedia **Minunata pantofăreasă** minunată, într-adevăr, prin calităţile ei de vervă, dinamism şi voioşie, şi nu numai prin atît, — ci şi prin frumuseţea sufletească a eroilor, prin noblefea morală puternică şi fecundă a omului din popor, care dă un răspuns atît de grăitor teoriei reacţionare a „Spaniei invertebrate" împotriva căreia opera şi activitatea lui Lorca s-au ridicat ca un protest permanent. **Minunata pantofăreasă** reprezintă în opera lui Lorca latura comediilor populare, a concepţiei şi a stilului Barraca, cu amuzanta notă de farsă, cu dulcea şi vîjîioasa atmosferă de bîlci, cu aparatura tradiţională: cintece, dans, păpuşerie. Dar spectatorul va descoperi în substratul ei, şi sinceritatea activă, creatoare a unei credinţe personale, care înalţă şi încălzeşte schema tradiţional-populară a iubirii şi a eticei la rangul unei concepţii de viaţă şi de artă a scriitorului modern. Dacă tînăra pantofăreasă, decepţionată, melancolizată şi iritată de un soţ bătrîn şi lipsit de farmece erotice, va face totuşi surprinzătoarea şi profund emoţionanta demonstraţie a fidelităţii, tandreţii şi supuşeniei, aceasta lege a sufletului popular şi a curaţeniei lui concepţii de viaţă, se va dovedi a fi a lui Lorca nu numai în comediile de tip popular, ţesute pe canavaua tradiţională, ci şi în dramaturgia lui tragică, şi ca să zic aşa, cultă: în **Yerma, Nunta însingerată sau Casa Bernardei Alba.** Dacă Lorca a putut extrage atîtea opere din tradiţia şi folclorul poporului său **(Mariana Pineda** este calificată de autor drept **romance)** opera sa puţind fi considerată în ansamblu şi pe linia sistemului general de idei, un adevărat **romancero** aceasta se datoreşte realismului său conştient şi lucid, pasiunii sale puternice dar plină de convingere, faţă de oamenii simpli ai patriei sale, în totul, acestei legături profunde, pe care însă el nu o reflecta automat, obosit şi formal, ci cu o profundă, neobosită participare a luptor forţelor sale sufleteşti şi intelectuale. Acest substrat, adînc şi personal face să scîlpească intriga şi ţesătura atît de simplă a **Minunatei pantofărese** de pareă ar fi stropită zilnic cu o proaspătă rouă, — irizaţie entuziastă a sufletului poetic dăruit poporului său, tradiţiilor şi valorilor sufletului popular, la a căror bogăţie el însuşi adaugă o nouă podoabă. Astfel, în cadrul şi cu elementele farsei populare, se luminează poetic întreaga concepţie despre iubire a poporului spaniol, concepţie mult asemănătoare cu a tuturor celorlalte popoare în anumite condiţii istorice asemănătoare, şi chiar o anumită imagine a femeii ne care a desprins-o şi Shakespeare şi a putut-o face a lui din morala şi cultura populară a timpului. Optimismul, pe care Lorca îl recomandă ca a fi nota dominantă a comediei sale, rezultă din sentimentul sănătos faţă de femeie, din admiraţia, respectul şi dragostea cu care ea este înconjurată şi răsplătită, pentru tot ce dăruieşte vieţii, dar mai ales pentru lupta sublimă de care singură este capabilă în apărarea unui principiu superior şi curat al iubirii.

Iată cam ce idei se desprind din tribulaţiunile tinerei pantofărese şi ale bătrînului său soţ înconjuraţi de meschinăria morală a unui mic tîrguşor feudal sub a cărui inofensivă caricatură se pot ascunde şi presimţi foarte multe. Nu încape îndoială că regizorul întregului spectacol, Miron Niculescu, nu a ascuns şi nu a pierdut nici una. În ritmul alert cerut şi de natura operei şi de autor în mod expres şi că el a realizat în această a doua parte a serii sale, mult mai mult decît în prima.

În general ansamblul de actori mai mult sau mai puţin tineri care au jucat în **Minunata pantofăreasă** au fost la înălţimea unei sarcini noi dar simple, fiecare îndeplinindu-şi misiunea cu aceeaşi convingere şi facilitate comică pe care Teatrul Naţional pare să o fi ales drept stil al său specific. Ca totdeauna mai ales cînd e vorba de actori tineri, socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg, şi eroul serii în loc să fie pantofăreasa, este pantofarul, iar excelenta creaţie a lui Mihai Fotino, — actor tînăr de mare maturitate şi echilibru, pe a cărui bogată şi gravă concepţie de artă mi se pare că se poate conta în viitor — provoacă un fel de depăşare a accentelor, volutelor şi arabescurilor comediei, care o trece pe pantofăreasă într-o penumbră cîudat de concretă şi de agitată. Pe aceasta, pe pantofăreasă, a jucat-o tînăru, şi se pare unica speranţă comică a mult vestitei trupe de comedie a Naţionalului, Coca Andronescu. Nu ne numărăm printre exaltaţii crediori ai acestei talentate actriţe şi aceasta poate numai pentru motivul că dreptatea ne obligă să dramuim cu obiectivitate micul fond de cuvinte elogioase pe care îl posedăm, spre a păstra ceva şi pentru alţi tineri tot atît de talentaţi. Acum: Coca Andronescu a jucat foarte mulţumitor, aşa cum ar fi jucat oricare altă actriţă ambiţioasă, îndrăzneaţă, energică şi natural dotată, învăţînd conştiincios, repetînd minutios fiecare cuvînt, fiecare ton şi fiecare gest în, săilindu-le replică după replică, scenă cu scenă, episod cu episod, pînă la cădere cortinei care trage o linie sub această infinitate de detalii, le adună şi hotărăşte un total: rolul. Dar una e a juca un rol, şi alta a crea un om, a da viaţă unei făpturi, care trebuie să fie în acelaşi timp, vie, reprezentativă şi simbolică, model unic şi totuşi posibil într-o mie de încarnaţiuni, prototip fecund şi intolerant. Un francez om de teatru experimental şi subtil, spunea că în teatru există infinit de multe roluri, dar foarte puţine personaje. Pantofăreasa lui Lorca este nu un rol, ci un astfel de personaj, şi actriţa care se apropie de el, trebuie să se întrebe dacă poartă în ea acel geniu (în înţelesul cel mai modest posibil) al vieţii, care depăşeşte trăsătura existenţei individuale, care dilată elementul personal la dimensiuni de omenire, care face ca plămădirea artistică să-şi primească lumina dinăuntru, nu din afară. Coca Andronescu nu are acest har creator, şi în conştiinţă, Pantofăreasa ni s-a relevat ca rol, urmînd să mai aştepte, în somnul şi în visul ei poetic, sărutul dătător de viaţă al altei interprete. Printr-o foarte interesantă coincidenţă, cele patru „vecine": Mitzura Arghezi, Draga Olteanu, Eliza Ploşteanu, Catiţa Ispas, actriţe tinere, atît de rar întrebuinţate încît sînt publicului aproape necunoscute, interpretînd excelent rolul lor aproape coeciv, au arătat în acelaşi timp că ar putea fi tot atît de bune interprete ale Pantofăresei, şi ne mirăm că nici „prim-regizorul artistic" al teatrului, nici regizorul spectacolului nu s-au gîndit să le utilizeze pe rînd în acelaşi rol. Nelly Dordea (Cumătra) şi N. Gr. Bălănescu (Primarul) au jucat foarte bine rolurile respective. În cel mai fidel stil comic Teatrul Naţional. Nu mai puţin N. Enache (Don Mierloi), cu mari resonanţe din arta lui Birlic, dar şi cu originalitate incontestabilă. Marin Negrea şi Liviu Crăciun, cei doi **soupiranţi** nu au încă destulă capacitate mimică, făcînd totuşi faţă rolurilor cu destulă siguranţă.

RADU POPESCU

Enigmă sau perspectivă ?

Am primit la redacţie o scrisoare enigmatică. Un anume cetăţean din Bucureşti—Ion Lopătaru scrie el că-l cheamă — ne pofteşte să vizităm staţia de tramvai din cartierul lui. Aici vom vedea, ne lămureşte dumnealui, lucruri deosebit de interesante care merită să fie înfăţişate în scris tuturor cetăţenilor. E vorba, spune corespondentul nostru, de buna rînduială ce s-a statornicit în staţia noastră. Călătorii care aşteaptă tramvaiul în staţia asta, formează rînd aidoma ca la casa de bilete a cinematografului. Cînd tramvaiul opreşte în staţie, călătorii urcă în linişte, unul cîte unul, respectîndu-se astfel rîndul care s-a format pe măsura sosirii respectivilor pasageri în staţie. Dacă vagonul s-a tixit şi călătorii n-au reuşit să urce toţi, cei de la coadă, adică cei ce au venit mai tîrziu, aşteaptă alt tramvai. Vine al doilea vagon şi lucrurile se repetă aidoma. Totul decurge în mod civilizat, fără hurducială, fără scandal.

— Unde-i staţia asta? o să mă întrebaţi dumneavoastră, iubiţi cititori. Ei, aici e enigma scrisorii cu pricina. Corespondentul nostru care îşi pune numele de Ion Lopătaru la sfîrşitul scrisorii, a uitat pesemne — voit sau din neglijenţă — să ne indice şi adresa staţiei. Inclinăm să credem că voit a făcut acest lucru, deoarece nu şi-a dat nici adresa unde locuieşte sau lucrează dumnealui.

Şi de aici au pornit încurcături de nerezolvat. Cele sezisate de corespondentul fără adresă interesează fireşte pe toţi cetăţenii din Bucureşti, şi din alte oraşe de altfel, care folosesc tramvaiul sau alte mijloace de transport în comun. Staţia cu pricina ar merita popularizată în ziare, fotografiată, filmată şi chiar prezentată la televiziune. Dar poţi face lucrul acesta? Nu! Şi asta din pricină că tov. Ion Lopătaru nu a indicat în scrisoarea trimisă ziarului adresa sa sau a staţiei respective.

Ce-i de făcut? La redacţie, nu vă mai spun, ne-am frămîntat mult. Şi ca după orice frămîntare a problemei s-a găsit şi o soluţie. O soluţie, vorba vine. Am fost adică însărcinat eu să dezleg enigma: mai precis să găsesc staţia cu rînduiala prescrisă mai sus şi să redactez un reportaj de culoare — aşa se spune în limbajul nostru la rîndurile scrise mai acătării — un reportaj cald şi atrăgător despre cele constatate la faţa locului. Un aparat de fotografiat îmi stă la îndemînă pentru a înregistra pe peliculă buna rînduială din staţia...

...Da, din care staţie? Aici e baiul. Dar iubiţi călători... adică iubiţi cititori vreau să zic, nu deznădăjduiţi. Speraţi. Speranţa dă puteri chiar atunci cînd îmbrînciţi cu coatele pe alţii, pentru a vă agăţa de o bară a tramvaiului. Dar iertaţi-mă! De cîteva zile colind Bucureştiul de-a lungul şi de-a latul, cu tramvaiul fireşte, şi limbajul mi s-a adaptat preocupărilor. Aşadar ziceam, speraţi. Speraţi pentru că eu n-am renunţat la ideea de a scrie un reportaj despre mult rîvnita staţie de tramvai. Sînt în căutarea ei. Am zăbovit pînă acum — nu exagerez — în cîteva sute de staţii de tramvai. M-am oprit în disperata mea căutare şi în unele staţii de troleibuz şi autobuz. Dar zadarnic.

Eram cît pe ce să renunţ la ideea de a mai scrie reportajul cu pricina. Unele aspecte însă, întîlnite în cîteva staţii m-au făcut să persist. Nu mai departe decît ieri. Eram la capătul liniei tramvaielor 3 şi 4, la „Casa Scînteii". In staţie nu era nici un vagon. Călătorii care se adunau în staţie începuseră să formeze două rînduri. Unul pe linia lui 3 şi altul pe linia lui 4. Stăteau disciplinaţi aşa cum ne informase corespondentul nostru. Mă bucuram în sinea mea. „Iată, gîndeam eu, staţia despre care scrie Ion Lopătaru, e aici. Şi în vreme ce gîndeam aşa, au sosit şi tramvaiele. Tot în acel moment — venea în goană dinspre Combinat şi un grup de tineri. Aceştia n-au mai luat în seamă cozile ce se formaseră. S-au bulucit cu toţii deodată. Unii prin uşile din faţă, alţii prin cele din spate. In acea clipă n-a mai rămas nici urmă din rîndurile ce se înfiripaseră. Uşile se blocaseră din pricină că voiau să urce cîte 4 deodată. Gîndul că aici ar fi staţia descrisă de Ion Lopătaru a fost spulberat.

Ceva asemănător am văzut şi într-o staţie din apropierea Operei de Stat. Aici un grup de sportivi a procedat identic ca şi tinerii despre care am vorbit mai adineauri. O bătrînică care încercase zadarnic să se urce în vreo trei rînduri în vagoanele ce trecuseră prin staţie, remarca cu amărăciune:

— Sînt sportivi, maică! Se vede c-au fost la antrenament cînd s-a împărţit bunacuviinţă...

Avea dreptate. Şi nu numai în privinţa sportivilor ci şi a altor călători care procedează asemenea lor.

Şi iacă aşa dragi cititori. Ici o întîmplare, colo alta, dumneavoastră zîmbiţi se vede treaba, dar eu nu găsesc staţia cu pricina. Dumneata ce părere ai tovarăşe? Da, da, dumneata care citeşti acum aceste rînduri. Nu cumva staţia descrisă de Ion Lopătaru e cea din care te urci dumneata în tramvai, în autobuz ori troleibuz? Nu? Nu este? Dar poate va deveni. Nu-i aşa că-i cu putinţă? Da? Mai cu seamă dacă-ţi propui şi dumneata să contribui la asta să vezi că se poate. Ei, dacă-i aşa, atunci cînd va deveni şi staţia din cartierul dumitale ca cea pe care o caut eu, scrie-ne şi nouă. Nu uita să indici adresa exactă. Vom veni s-o vizităm cu plăcere. Chiar de-i în alt oraş din ţară.

T. DUMITRESCU

In vederea introducerii tehnicii noi

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru). La uzinele „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin au luat fiinţă 7 brigăzi pentru introducerea tehnicii noi. Ele sînt alcătuite din ingineri, tehnicieni, inovatori şi fruntaşi în producţie. Realizările membrilor brigăzii sînt trecute în carnete de activitate special întocmite.

Conform planului de muncă întocmit, brigăzile vor realiza numai prin recuperarea capetelor de bare, prin reforjare şi matriţare, economii în valoare de aproape 100.000 lei.

Sport

A început campionatul republican de hochei pe gheaţă

Turul campionatului republican de hochei pe anul 1959 a început ieri pe patinoarul artificial sub auspicii promiţătoare. Cele trei meciuri ale primei etape, deşi în general nu s-au ridicat la nivelul aşteptărilor, au reuşit totuşi să intereseze numeroşii spectatori. *Ştiinţa Cluj — Progresul Gheorgheni* 6—2 (3—1; 1—0; 2—1). Studenţii au debutat cu succes cucerind în primul meci o victorie preţioasă în faţa unui adversar care s-a apărat cu multă dîrzenie, în ciuda scorului prea sever. *C.C.A. — Dinamo Tg. Mureş* 4—2 (0—0; 2—2; 2—0). A fost un meci foarte disputat, care n-a plăcut însă din cauza jocului dur şi confuz practicat de ambele echipe. Victoria ar fi putut să revină şi echipei Dinamo, dar în ultima repriză mureşenii s-au lăsat surprinşi de finişul impetuos al militarilor.

Recolta Miercurea Ciuc — Voinţa Miercurea Ciuc 3—2 (1—2; 0—0; 2—0). Ambele echipe au furnizat un joc frumos încheiat cu un rezultat oarecum surprinzător dacă avem în vedere performanţele lor anterioare.

Campionatul republican de hochei pe gheaţă programează astăzi în continuare următoarele partide: ora 10: Ştiinţa Cluj — Dinamo Tg. Mureş. Ora 17: Progresul Gheorgheni — Recolta Miercurea Ciuc. Ora 19: C.C.A. — Voinţa Miercurea Ciuc.

GH. RUSSU

Astă seară la Constanţa

Incep campionatele internaţionale de tenis de masă ale R.P.R.

Oraşul Constanţa va găzdui începînd de azi ediţia din acest an a campionatelor internaţionale de tenis de masă ale ţării noastre la care şi-au anunţat participarea peste 60 de concurenţi din *R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R. P. Polonă, R.P.F. Iugoslavia, Suedia, Belgia* şi *R.P.R.*

Consultînd listele nominale ale participanţilor, se poate vedea că întrecerea de la Constanţa reuneşte o serie de concurenţi cu frumoase „cărţi de vizită". Dintre aceştia, se cuvine să menţionăm în primul rînd pe jucătorii maghiari *Zoltan Berczik* şi *Eva Koczian* campioni ai Europei, doi dintre cei mai buni jucători ai lumii. Lotul maghiar mai cuprinde pe *Ferenk Sido*, fost campion mondial, *Földy* şi *Livia Mocsoczi* semifinalistă a campionatelor europene. Alături de sportivii maghiari, vor mai fi prezenţi la Constanţa şi alţi jucători şi jucătoare de certă valoare cum ar fi de pildă suedezii *B. Mellström, P. Larsson* şi *T. Borg*, iugoslavii *Marcovik I* şi *Marcovik II*, polonezul *Kalinski*, bulgarul *Stoikarov* proaspătul învingător a lui Berczik şi alţii. Dintre concurenţii romîni, se remarcă în mod deosebit *Maria Golopenţa, Mariana Barasch, Radu Negulescu, Mircea Popescu*, etc.

In prima zi a campionatelor internaţionale de tenis de masă, echipele masculine şi feminine ale *R.P.R.* întîlnesc formaţiile respective ale *Suediei*.

Campionatul de şah al U. R. S. S.

TBILISI 14 (Agerpres). In runda a III-a a campionatului unional de şah, s-au disputat cîteva partide interesante în care marii maeştri au marcat o sensibilă revenire de formă, obţinînd victorii concludente. După insuccesul din primele două runde, campionul unional Mihail Tal a repurtat o victorie de efect cu sacrificii surprinzătoare în dauna lui Polugaevski. Petrosian a cîştigat la Iuhtman şi Bronştein l-a învins pe Nikitin. Partidele Nejmetdinov—Taimanov, Vasiukov—Spasski şi Gurgheniidze—Furman s-au terminat remiză. Restul partidelor s-au întrerupt.

ULTIMUL CONTROL

Angajamentul mecanizatorilor de la gospodăria de stat Mogoşoaia-Bucureşti de a termina reparaţiile cu 15 zile înainte de termenul stabilit va fi în curînd îndeplinit. Pînă în prezent ei au reuşit să realizeze 75 la sută din prevederile planului.

Clişeul nostru reprezintă ultimul control al celor din urmă tractoare terminate.

Foto: VICTOR TEODORU

INFORMAŢII

Institutul de istorie a Artei al Academiei R.P.R. pregăteşte lucrarea privind *„Apariţia şi dezvoltarea şcolilor naţionale din arta epocii moderne"*. La întocmirea acestei lucrări participă istorici de artă din U.R.S.S. şi din ţările de democraţie populară.

★

Academicianul Kurt Mothes, preşedintele Academiei Leopoldine din Halle, care ne vizitează ţara la invitaţia Academiei R.P.R., va conferenţia astăzi, la orele 11, la Casa oamenilor de ştiinţă, despre „Biochimia alcaloizilor".

★

Delegaţia Uniunii Tineretului Socialist din R. P. Polonă care se află în ţara noastră, la invitaţia C.C. al U.T.M., a vizitat în ultimele zile regiunile Ploeşti, Stalin şi Hunedoara.

In decursul acestor vizite membrii delegaţiei au purtat discuţii cu tineretul, cu comitetele organizaţiilor de bază U.T.M., cu comitete orăşeneşti şi regionale ale U.T.M.

Miercuri seară delegaţia s-a reîntors în Capitală.

★

Profesorul Marcel Minnaert, membru al Academiei olandeze de ştiinţe din Amsterdam şi director al Observatorului astronomic din Utrecht, care se află în ţară la invitaţia Academiei R.P. Romîne, a vizitat miercuri oraşul Cluj.

★

Institutul de microbiologie, parazitologie şi epidemiologie „Dr. I. Cantacuzino" din Capitală şi Societatea Ştiinţelor Medicale din R. P. Romînă au organizat ieri o adunare pentru comemorarea a 25 de ani de la moartea marelui om de ştiinţă dr. I. Cantacuzino.

★

★

Recent în regiunea Cluj au fost terminate construcţiile a două spitale în comunele Răcătău şi Cîmpeni. La Cisnădie a început de asemenea construcţia unui spital cu 200 paturi. In oraşul Craiova s-a terminat construcţia unui nou pavilion de boli contagioase.

★

Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. în colaborare cu facultatea de ştiinţe naturale a universităţii „C. I. Parhon" organizează pentru azi la orele 18 conferinţa *„Cercetările geobotanice din R.P.R."* Va vorbi conf. dr. Ion Şerbănescu în amfiteatrul Voinov al Facultăţii de Ştiinţe Naturale.

★

Miercuri şi-a reluat activitatea Lectoratul de astronomie şi geofizică organizat de Filiala Bucureşti a Societăţii pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii şi Muzeul ştiinţelor experimentale al Sfatului Popular al Capitalei.

Conferinţele au loc în fiecare miercuri în sala Observatorului astronomic popular din bd. Ana Ipătescu.

Peste cîteva zile se va redeschide şi lectoratul de ştiinţe naturale, organizat tot de Filiala Bucureşti a S.R.S.C., în colaborare cu Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa".

★

Miercuri, 14 ianuarie, colectivul Operei de Stat Ieşene a prezentat o nouă premieră din actuala stagiune şi anume „Evghenii Oneghin" de Ceaicovski, după romanul lui A. S. Puşkin.

Spectacolul, pus în scenă de către tînărul regizor Dumitru Tăbăcaru şi în conducerea muzicală a dirijorului Radu Botez, s-a bucurat de succes.

★

Intreprinderile din oraşul Galaţi au vărsat la bugetul sfatului popular orăşenesc, din beneficiile realizate peste plan, suma de 1.700.000 lei. Din această sumă se vor construi în cursul anului circa 50 apartamente pentru muncitorii din întreprinderile care au contribuit la crearea acestui fond.

★

Lucrarea ştiinţifică „Aerodinamica" a acad. Elie Carafoli a fost recent tipărită în limba engleză şi difuzată prin intermediul Cartimex-ului în Anglia.

★

Astăzi la orele 16 are loc la Lectoratul Central din str. Biserica Amzei nr. 5—7 conferinţa *„Ecoul internaţional produs de racheta cosmică sovietică"*. Vorbeşte E. Mironescu-ziarist.

★

Teatrul de Stat „Valea Jiului" din Petroşani va prezenta sîmbătă 17 ianuarie în premieră, piesa „Cauţiunea" de Hans Lucke. Spectacolul este montat în regia lui Constantin Dinischiotu cu scenografia lui Paul şi Maria Bortnovski. Colectivul teatrului este angajat de asemenea în munca de pregătire a viitoarei premiere cu piesa „Inşir-te mărgărite" de Victor Eftimiu, spectacol pus în scenă de Ion Petrovici.

★

Colectivul de păpuşari al casei de cultură „1 Mai" pregăteşte un nou spectacol de păpuşi. Este vorba de feeria „Inşir-te mărgărite", la a cărei punere în scenă îşi va da concursul şi scriitorul Victor Eftimiu.

La rîndul său, căminul cultural „Vasilescu Vasia" va prezenta în curînd două noi premiere: „Intîmplările unei biciclete" şi „Nuntă ţigănească".

★

Astăzi, la orele 17,45 are loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală jurnalul vorbit „Veşti de la polii pămîntului". Urmează un film documentar şi filmul artistic „Simpaticul nostru doctor".

★

Cu prilejul sărbătoririi a 100 ani de la Unirea Ţărilor Romîne, Teatrul Tineretului va prezenta piesa în 4 acte „Vodă Cuza şi Unirea" de Tudor Şoimaru, laureat al Premiului de Stat.

★

Astăzi, orele 18, are loc la Casa de cultură a sindicatelor o seară tematică pentru muncitorii fruntaşi din întreprinderile metalurgice de construcţii şi bunuri de consum, pe problema *„Inchinăm toată forţa şi capacitatea noastră luptei pentru plan, pentru înflorirea patriei"*.

IN LEGĂTURĂ CU DECLARAŢIA MINISTRULUI VESTGERMAN OBERLÄNDER

In legătură cu declaraţiile domnului T. Oberländer, ministru federal pentru „problemele refugiaţilor", Agenţia Romînă de Presă — Agerpres — este autorizată să declare:

După cum se ştie, în ultimii ani Republica Populară Romînă şi-a lărgit considerabil legăturile comerciale cu statele străine. Pe baza principiilor binecunoscute ale egalităţii şi avantajului reciproc, Republica Populară Romînă a încheiat acorduri economice cu o serie de ţări capitaliste. Pe această bază au fost reluate şi relaţiile comerciale dintre Republica Populară Romînă şi Republica Federală Germană.

Schimburile efectuate între firmele vestgermane şi organizaţiile romîneşti de comerţ exterior s-au dezvoltat apreciabil, dovedindu-se avantajoase ambelor părţi. Numeroşi oameni de afaceri, reprezentînd firme importante vestgermane şi-au exprimat în repetate rînduri satisfacţia în legătură cu modul cum decurg schimburile comerciale între cele două ţări.

Aceasta, precum şi faptul că autorităţile romîne nu impun nici un fel de restricţii în efectuarea schimburilor comerciale a determinat, după cum este şi firesc, interesul crescînd al cercurilor industriale din Republica Federală Germană pentru dezvoltarea relaţiilor economice cu Republica Populară Romînă, care este în măsură să ofere noi şi importante comenzi de utilaje, instalaţii şi alte produse ce-i sînt necesare.

Exprimînd însă poziţia acelor cercuri din Republica Federală Germană, ostile schimburilor economice şi comerciale cu Romînia şi în genere ostile colaborării internaţionale şi relaţiilor normale între state, domnul T. Oberländer, ministrul federal pentru „problemele refugiaţilor", a afirmat recent la Bonn, în cadrul unei conferinţe de presă că autorităţile competente din Republica Federală Germană condiţionează prelungirea acordului comercial existent între Republica Populară Romînă şi Republica Federală Germană de o problemă care nu are nimic comun cu relaţiile economice, cum este aceea a stabilirii în Republica Federală Germană a unor cetăţeni romîni de naţionalitate germană.

Declaraţia aceasta, făcută de conducătorul unui organ specializat în menţinerea încordării în relaţiile între state, cum este ministrul federal pentru „problemele refugiaţilor" este desigur tipică mentalităţii acelor cercuri vestgermane care continuă să considere oamenii drept obiect de tranzacţii. Ceea ce este însă mai mult decît straniu, este faptul că factori de răspundere din economia Republicii Federale Germane se situează pe aceeaşi poziţie cu domnul Oberländer.

Trebuie precizat din capul locului că afirmaţiile cum că foruri de stat din Republica Populară Romînă ar fi încheiat vreun acord privind repatrierea unor cetăţeni romîni de origină germană din Republica Populară Romînă sau că ar consimţi la tranzacţii de genul celor care formează obiectul preocupărilor domnului Oberländer sînt lipsite de orice temei.

In cazul acelor cetăţeni romîni de naţionalitate germană care şi-au exprimat dorinţa de a se reuni cu familiile lor aflate în Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană sau al acelora care vor să-şi reunească familiile în Romînia, se ştie că guvernul romîn acordă acestei probleme înţelegerea cuvenită, călăuzindu-se în rezolvarea ei de considerente umanitare. Guvernul romîn nu va îngădui însă nici un fel de amestec din afară în legătură cu această problemă care este exclusiv de competenţa sa.

Poziţia reprezentanţilor guvernului federal, care caută să condiţioneze prelungirea acordului comercial cu Republica Populară Romînă de probleme ce nu au nimic comun cu schimburile economice, constituie o încercare inadmisibilă de amestec în problemele interne ale statului romîn şi este respinsă de partea romînă.

Precum se ştie, organizaţiile de comerţ exterior ale Romîniei primesc din partea firmelor şi cercurilor de afaceri din alte ţări numeroase oferte de utilaje industriale, instalaţii şi alte produse necesare economiei naţionale a Romîniei. Desigur că organizaţiile de comerţ exterior romîneşti se vor orienta spre acele pieţe ce garantează schimburi reciproc avantajoase fără a pune condiţii care nu au ce căuta în relaţiile economice.

Este desigur de competenţa opiniei publice vestgermane să aprecieze dacă inspiratorii unor astfel de măsuri de împiedicare a schimburilor economice sînt preocupaţi de interesele cercurilor de afaceri din Republica Federală Germană sau, dimpotrivă, servesc alte interese.

Guvernul Republicii Populare Romîne este dispus să sprijine şi în viitor realizarea schimburilor între organizaţiile comerciale romîne şi cele vestgermane. Insă, orice încercare de a condiţiona relaţiile comerciale, bazate pe avantajul reciproc, de probleme ce nu au nimic comun cu acestea, nu poate decît să împiedice desfăşurarea normală a schimburilor economice dintre cele două ţări.

P.C. Francez luptă pentru a bara calea reprezentanţilor reacţiunii

PARIS 14 (Agerpres). — Comitetul Central al Partidului Comunist Francez a adoptat Rezoluţia cu privire la tactica electorală în alegerile municipale. In rezoluţie se arată că tactica Partidului Comunist Francez va consta în **„a face totul pentru a bara calea reprezentanţilor reacţiunii şi fascismului şi a transforma consiliile municipale în citadele ale apărării republicii"**.

In centrele unde alegerile se vor desfăşura pe baza sistemului de vot proporţional, partidul va prezenta liste proprii. Partidul va prezenta liste proprii şi în centrele unde alegerile se vor desfăşura pe baza sistemului majoritar în două tururi de scrutin şi unde partidul dispune de o influenţă covîrşitoare. In aceste centre partidul propune prezentarea de liste comune cu celelalte partide republicane înaintea celui de-al doilea tur de scrutin.

In celelalte centre, comuniştii propun să se prezinte încă în primul tur de scrutin liste ale unităţii republicane.

In cadrul plenarei C.C. al Partidului Comunist Francez, raportul cu privire la situaţia politică şi la pregătirile în vederea alegerilor municipale, a fost prezentat de Jacques Duclos, secretar al C.C. al P.C. Francez.

Pregătindu-se în vederea alegerilor municipale, a spus J. Duclos, comuniştii trebuie să lupte pentru unitatea clasei muncitoare, străduindu-se să spulbere iluziile pe care le mai nutresc încă cei care aşteptau ca venirea la putere a lui De Gaulle să schimbe în bine situaţia.

Măsurile guvernului francez

PARIS 14 — Corespondentul Agerpres transmite: In prima şedinţă a noului Consiliu de Miniştri francez s-au adoptat o serie de măsuri de amnistiere a unor condamnaţi politici algerieni. Astfel, s-a hotărît eliberarea a 7.000 de algerieni deţinuţi în lagărele de concentrare din Franţa şi Algeria.

In aceeaşi zi, Roger Frey, ministrul Informaţiilor în guvernul Debre, a ţinut să precizeze că „politica algeriană a guvernului se va inspira din politica guvernului precedent (adică a guvernului De Gaulle).

Această politică, a spus Frey, se caracterizează prin refuzul de a accepta orice amestec străin în problema algeriană, ca şi prin refuzul de a duce orice fel de tratative cu privire la statutul politic al Algeriei.

Mai aproape de nevoile populaţiei

(Urmare din pag. 1-a)

Lipsa unui sortiment complet de produse metalice, tehnico-sanitare şi electrice împiedică pe constructori ca şi pe cetăţeni în executarea diferitelor lucrări.

Arzătoare de dimensiuni mici pentru gaze naturale, accesorii pentru spălătorii, robineţi, ventile, care se produc la „Fero-Email"-Ploeşti sînt de asemenea lipsă din magazine. Accesorii pentru camere baie, port-prosop, port-săpunuri, etajere, cuiere, sîrmă neagră şi galvanizată, sîrmă ghimpată, broaşte îngropate, simple şi alte produse se găsesc tot mai rar pe piaţă. Şi unele produse electro-tehnice mai lipsesc încă sau se găsesc foarte rar. Este cazul rezistenţelor pentru fiare de călcat, din şamotă şi mică. De asemenea, cooperativa „Electro-Bobinajul" nu produce în cantităţi suficiente maşini electrice de spălat rufe de 120 volţi.

Calitatea...

...şi preţul de cost al produselor reprezintă cartea de vizită a celor ce le produc. Şi sînt multe întreprinderi, atît în rîndul celor de interes republican şi local, cît şi cooperative meşteşugăreşti ale căror produse se bucură de multă apreciere tocmai pentru că corespund gusturilor şi cerinţelor cumpărătorilor. Din această cauză aceste produse sînt mult solicitate de cumpărători.

Nu acelaşi lucru însă se poate spune şi despre o serie de produse livrate de către unele întreprinderi şi cooperative meşteşugăreşti a căror calitate necorespunzătoare displace cumpărătorilor, fapt ce dă naştere la o serie de reclamaţii sau la boicotarea acestora de către cetăţeni.

Cei mai mulţi cumpărători sînt nemulţumiţi de calitatea necorespunzătoare a cuielor pe care le livrează întreprinderea de industrie locală „Grivita Roşie"-Buzău şi, pe motiv că acestea nu au floare, iar sîrma din care sînt confecţionate fiind moale se îndoaie foarte repede. Şi prosoapele pe care le livrează întreprinderea de industrie locală „Victoria" Bucureşti nu sînt suficient apreciate de către cumpărători.

Cărucioarele pentru copii pe care le livrează cooperativa „Micii Meseriaşi Metalurgişti"-Bucureşti sînt prost lucrate, cu umplutura interioară murdară, cu arcuri slabe, ceea ce le dă aspect neplăcut, iar cumpărătorii se încumetă mai greu să le cumpere. Deşi cooperativa „Lupta pentru pace"-Bucureşti nu face obiecţii cînd îi sînt trimise spre schimbare sau reparare de către organizaţiile comerciale lacatele sistem Yale şi Sfinx, numai acest lucru nu este suficient. Bine ar fi dacă le-ar executa de la început în condiţii bune şi nu ar mai da de lucru nici cooperativei, nici organizaţiei comerciale şi în special cumpărătorilor.

De la fabrica „Ion Fonaghi" din Oraşul Stalin sînt trimise de asemenea spre vînzare magazinelor produse necorespunzătoare. Cleşti de cuie, cleşti patenţi şi chei franceze nu sînt confecţionate din material corespunzător; gurile de tăiere sau de prindere ale acestora sînt insuficient tratate (călite) din care cauză se defectează repede.

Aşa zise lucruri mărunte dar totuşi necesare

Sînt o serie de articole în aparenţă mărunte dar care sînt totuşi trebuincioase. Dovada acestui lucru o constituie nenumăratele solicitări ale acestora de către cumpărători.

Iată de pildă numai cîteva: apărători pentru alimente din ţesături de sîrmă, spărgători de nuci, suporţi de tacîmuri, suporţi de pahare ceai, aparat de tăiat ouă şi alte asemenea produse din care cea mai mare parte se pot produce din deşeuri. Aceste produse ca şi altele cum ar fi încuietorile din sîrmă pentru lăzi, fiarele pentru rindele, cîrligele casete, burghie pentru lemn, belciuge pentru tablouri, chiar şi cheile pentru diferite tipuri de broaşte nu sînt executate de către industria locală şi cooperaţie fie pe motiv că nu au maşini şi un proces tehnologic pentru fabricarea acestor produse, fie că tarifele de manoperă la aceste produse sînt prea mici, executarea lor considerîndu-se ca nerentabilă.

Sigur că lista acestor produse mari şi mici, care lipsesc de pe piaţă nu se epuizează cu acestea. Cert este că adesea articolele pentru care sînt profilate unele întreprinderi sînt scoase din producţia curentă a acestora în mod nejustificat, uneori pe motivul mai mult sau mai puţin justificat că sînt „nerentabile" fără însă ca producţia acestor sortimente să fie dată altor întreprinderi.

★

Este necesar ca departamentele de resort şi în special cele din cadrul Ministerului Industriei Grele, Cooperaţia meşteşugărească precum şi secţiile de industrie locală ale sfaturilor populare să analizeze mai temeinic cauzele care duc la nefabricarea unor produse de larg consum cerute de populaţie şi să ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea producerii acestora cît şi pentru îmbunătăţirea calităţii la cele care deja se produc.

Acolo unde se constată într-adevăr că fabricarea unor produse este nerentabilă, o revizuire a cataloagelor tarifare de manoperă la asemenea produse care să acorde stimulent mai mare întreprinderilor şi cooperativelor de a le produce, ar avea influenţă nu numai asupra îmbunătăţirii aprovizionării oamenilor muncii, ci ar duce la o valorificare mai intensă a deşeurilor şi a resurselor locale.

La plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie se arată că în faţa industriei bunurilor de larg consum stă sarcina de a produce mărfuri mai multe, mai bune şi mai ieftine, de a realiza economii de materii prime şi materiale. Masele largi de cumpărători aşteaptă din partea întreprinderilor şi cooperativelor producătoare de bunuri metalice de larg consum, să le pună la dispoziţie aceste bunuri în sortimente mai bogate, de calitate mai bună şi tot mai ieftine.

GH. RAZVAN

Festivitatea înmînării unor decoraţii

Miercuri la amiază la Prezidiul Marii Adunări Naţionale a avut loc festivitatea înmînării unor decoraţii.

Au luat parte acad. Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Gheorghe Stoica, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, general-maior Al. Nicolschi, secretar general la Ministerul Afacerilor Interne şi alţii.

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de rodnică activitate, Institutului Agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi i-a fost conferit Ordinul Muncii cl. I.

De asemenea, a fost conferit Ordinul Muncii cl. III-a, tovarăşilor Emil Roşu, Anton Lehu, Dumitru Roşca, Vasile Zăbărescu, Gheorghe Drăgan, Ana Gafencu şi Nicolae Bucur, cadre didactice ale Institutului.

Prin acelaş decret Prezidiul Marii Adunări Naţionale a conferit „Medalia Muncii" altor 15 cadre didactice ale institutului.

Pentru merite deosebite obţinute în muncă, pentru priceperea şi devotamentul de care au dat dovadă în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, s-au conferit ordine ale R. P. Romîne unor ofiţeri din Ministerul Afacerilor Interne.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, acad. Ion Gheorghe Maurer l-a felicitat călduros pe cei decoraţi urîndu-le noi succese în muncă.

In numele celor decoraţi prof. Emil Roşu şi locotenentul colonel Petre Socol au mulţumit pentru înaltele distincţii acordate. (Agerpres)

A 40-a comemorare a morţii lui Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg

Se împlinesc 40 de ani de la asasinarea mîrşavă a eminenţilor conducători ai mişcării muncitoreşti germane Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg. Această crimă monstruoasă a fost săvîrşită la 15 ianuarie 1919, din ordinul social-democraţilor de dreapta germani în cîrdăşie cu junkerii prusaci, cu scopul de a decapita mişcarea muncitorească germană şi a o lipsi de conducătorii ei tocmai în momentul unui puternic avînt revoluţionar.

Atunci, cînd poporul german a fost aruncat în prăpastia primului război mondial, Karl Liebcknecht a fost acela care a salvat onoarea clasei muncitoare germane. Sub lozinca **„Războiul războiului, duşmanul principal se găseşte în propria ţară"**, el a chemat masele la luptă pentru apărarea intereselor lor vitale.

Roza Luxemburg pe care Lenin a denumit-o „vulturul revoluţiei germane", reprezintă de asemenea una dintre cele mai luminoase figuri din istoria clasei muncitoare germane. Atît Karl Liebcknecht cît şi Roza Luxemburg nu au înţeles decît mai tîrziu că pentru a conduce proletariatul la victorie trebuia creat un partid de tip nou. Acest fapt s-a petrecut în decembrie 1918, cînd sub influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg împreună cu alţi socialişti de stînga, ca Ernst Thälmann, Frantz Mehring, Klara Zetkin, Wilhelm Pieck şi alţii au pus bazele Partidului Comunist din Germania.

In zilele revoluţiei din noiembrie 1918, Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg au fost conducătorii îndrăzneţi ai avangărzii revoluţiei, provocînd prin activitatea lor furia oarbă a burgheziei şi a agenţilor ei, social-democraţii de dreapta. In timp ce valul revoluţionar creştea doborînd monarhia, în timp ce luau fiinţă sfaturi ale muncitorilor şi soldaţilor, reacţionarii lipeau afişe pe străzile Berlinului, în care cereau: „Omorîţi-l pe Liebcknecht". Beneficiind de sprijinul puterilor occidentale, burghezia n-a mai zăbovit şi a trecut la atac, înăbuşind în sînge lupta maselor. La 15 ianuarie, un grup de ofiţeri reacţionari, din ordinul social-democratului Noske, membru al guvernului, a asasinat mişeleşte pe Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg. Prin această reacţiunea spera că va înăbuşi lupta clasei muncitoare şi va da o lovitură de pe urma căreia Partidul Comunist din Germania nu-şi va mai putea reveni. Dar lucrurile nu s-au petrecut pe placul acestora. După moartea lui Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg, steagul luptei revoluţionare a proletariatului german a fost dus mai departe de Partidul Comunist din Germania, partid de tip nou, în frunte cu Ernst Thälmann. Ce e drept, sarcina sa a devenit din ce în ce mai grea şi aceasta datorită trădării aceleiaşi social-democraţii de dreapta. In 1933 proletariatul german, dezbinat din cauza trădării acesteia, n-a putut împiedica venirea la putere a lui Hitler şi instaurarea fascismului în Germania. Astfel poporul german a ajuns să fie martorul uneia din cele mai întunecate perioade ale istoriei sale, plătind scump acţiunile planului de aventurieri, cocoţaţi la putere.

Astăzi steagul revoluţionar al proletariatului german este purtat cu cinste de către Partidul Socialist Unit din Germania în R.D. Germană şi de Partidul Comunist în Germania occidentală.

Sub conducerea P.S.U.G., cauza pentru care a luptat Karl Liebcknecht şi Roza Luxemburg, cauza pentru care şi-au dat viaţa atîţia revoluţionari, a devenit o realitate în Republica Democrată Germană, primul stat socialist din istoria Germaniei. Aici puterea junkerilor şi a burgheziei a fost lichidată pentru totdeauna, iar poporul stăpîn pe soarta sa îşi făureşte o viaţă nouă şi fericită. Ca membru al marelui lagăr socialist, R.D. Germană se întăreşte cu fiecare an bucurîndu-se de stima tuturor popoarelor.

Din nefericire cu totul alta este situaţia în Germania occidentală. Sub oblăduirea puterilor occidentale, care încalcă prevederile acordului de la Potsdam, marile monopoluri se refac sporindu-şi puterea pe spinarea maselor populare. Guvernul de la Bonn nu numai că le sprijină ascensiunea, ci mai mult, duce o politică primejdioasă de reînviere a militarismului german, de refacere a vechiului Wehrmacht. Bundeswehr-ul înarmat cu arma atomică, constituie o continuă primejdie pentru pacea Europei şi pentru poporul german însuşi care ar putea fi aruncat în noi aventuri şi mai nefaste de către amatorii de revanşă. In acelaşi timp, în Germania occidentală, forţele democratice sînt persecutate şi reprimate. Partidul comunist, care reprezintă cele mai bune tradiţii de luptă ale poporului german, este nevoit să-şi desfăşoare activitatea în ilegalitate.

Insufleţit de tradiţiile sale de luptă, ducînd mai departe steagul lui Karl Liebcknecht, Roza Luxemburg, Ernst Thälmann, poporul german luptă pentru o Germanie unită, democratică şi iubitoare de pace.

L. NICOLAE

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

A. I. MIKOIAN ÎȘI CONTINUĂ VIZITA ÎN S. U. A.

LOS ANGELES 14 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 12 ianuarie la invitația studioului de televiziune „Los Angeles Times", A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a dat un interviu lui Paul Coates, corespondent al acestui studio. Interviul a fost transmis timp de 25 minute la posturile de televiziune.

Prezentîndu-l pe A. I. Mikoian telespectatorilor, Coates a spus că acesta este poate cel mai important interviu din toată seria de emisiuni asemănătoare. Scopul vizitei lui A. I. Mikoian, a spus el, este crearea unei atmosfere de bunăvoință și slăbirea încordării între cele două țări ale noastre. El și-a exprimat convingerea că răspunsurile lui A. I. Mikoian vor prezenta interes pentru toți telespectatorii, indiferent de concepțiile lor politice.

Fiind întrebat dacă nu crede că situația din Berlin poate duce la un război, **A. I. Mikoian a răspuns că Uniunea Sovietică nu dorește război și că propunerile sovietice cu privire la retragerea tuturor trupelor străine din Berlin și la transformarea Berlinului Occidental într-un oraș liber sînt îndreptate tocmai spre asigurarea păcii.**

— V-ați convins că poporul american nu dorește război? — a întrebat corespondentul.

— **Judecind după starea de spirit a oamenilor cu care m-am întîlnit,** a răspuns A. I. Mikoian, **poporul american dorește pacea.**

La întrebarea care este principala piedică în calea consolidării păcii, A. I. Mikoian a răspuns:

— **Războiul rece. Pentru a pune capăt războiului rece și actualei primejdii de război trebuie să se îmbunătățească relațiile dintre țările noastre.**

In continuare Coates a spus că dansatorii lui Igor Moiseev au fost admirabili „soli" sovietici și a întrebat dacă A. I. Mikoian cunoaște impresia pe care a produs-o asupra lor America. A. I. Mikoian a răspuns că dansatorii Ansamblului au fost entuziasmați de publicul american și de primirea călduroasă care li s-a făcut. Prețuim atitudinea amicală față de „solii" noștri și noi nu-i întîmpinăm pe artiștii americani mai rău decît îi întîmpinați dv. pe ai noștri. Așa că în această privință există deplină reciprocitate.

Fiind întrebat despre libertatea de deplasare a turiștilor, A. I. Mikoian a răspuns că în Uniunea Sovietică turiștii se bucură de deplina libertate de deplasare. Singurul lucru pe care nu-l arătăm sînt obiectivele militare, a adăugat el, dar pe adevărații turiști asemenea obiective nici nu trebuie să-i intereseze.

Corespondentul a întrebat dacă Uniunea Sovietică intenționează cu adevărat să întreacă America în ce privește producția pe cap de locuitor.

— **Intenționează cu adevărat,** a răspuns A. I. Mikoian. **Dar intenționăm să atingem acest țel prin munca noastră și aceasta nu poate dăuna americanilor.**

Fiind rugat să enumere acele concepții ale americanilor despre Uniunea Sovietică pe care el le consideră greșite, A. I. Mikoian a răspuns că asemenea concepții greșite și prejudecăți sînt multe și că enumerarea lor ar necesita o emisiune întreagă.

Următoarea întrebare a fost dacă oamenii sovietici au o concepție greșită despre America. **S-ar putea ca unii să aibă,** a răspuns A. I. Mikoian. **Dar concepția generală a oamenilor sovietici despre Statele Unite este mult mai justă decît concepția americanilor despre Uniunea Sovietică.**

La întrebarea dacă nu dorește să împărtășească ideile pe care intenționează să le exprime președintelui S.U.A. în cadrul viitoarei întîlniri, A. I. Mikoian a răspuns că preferă să nu facă acest lucru.

★

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 13 ianuarie a sosit la New York venind de la Los Angeles A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. A. I. Mikoian a fost însoțit de M. A. Menșikov, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., și de alte persoane.

Pe aeroportul din New York A. I. Mikoian a fost întîmpinat de R. Patterson, reprezentantul primarului orașului New York, R. Dowling, conducătorul organizației „Teatrul Național American și Academia de dramă", A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., și de membri ai reprezentanței sovietice la O.N.U.

Pregătiri în vederea celui de al XXI-lea Congres al P. C. U. S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 ianuarie s-a deschis la Moscova a XIV-a conferința orășenească de partid care va discuta tezele raportului pe care Nikita Hrușciov îl va prezenta la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. și va examina sarcinile organizației de partid din Moscova în lumina sarcinilor planului septenal. Organizația orășenească de partid din Moscova numără aproape 500.000 de membri și candidați de partid.

Vladimir Ustinov, prim-secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., a declarat că **la adunările oamenilor muncii din Moscova consacrate tezelor raportului pe care Nikita Hrușciov îl va prezenta la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, au participat peste un milion și jumătate de persoane și au luat cuvîntul peste 80.000 de membri și nemembri de partid.**

Ieri s-a deschis la Dubna

SESIUNEA CONSILIULUI ȘTIINȚIFIC AL INSTITUTULUI UNIFICAT DE CERCETĂRI NUCLEARE

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 ianuarie la Dubna s-a deschis cea de-a V-a sesiune a Consiliului științific al Institutului unificat de cercetări nucleare. Din acest consiliu fac parte 32 eminenți fizicieni din țările membre ale institutului.

Lucrările Consiliului științific sînt conduse de către Dmitri Blohințev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului unificat, Vaclav Votruba, membru corespondent al Academiei de Științe a R. Cehoslovace, și prof. Marian Danysz (Polonia) — directori adjuncți ai institutului.

Cea de-a V-a sesiune a Consiliului științific care, potrivit prevederilor, va dura patru zile, va examina dările de seamă cu privire la activitatea laboratoarelor institutului, planurile de lucrări științifice pe anul 1959, precum și problemele legate de construirea unor noi laboratoare.

In anul care a trecut oamenii de știință din țările socialiste au efectuat la Dubna numeroase cercetări teoretice și experimentale interesante. In cadrul actualei sesiuni se vor face comunicări asupra celor mai importante dintre ele.

Direcția Institutului prezintă de asemenea spre examinare Consiliului științific un plan de extindere continuă a colaborării în domeniul fizicii nucleare între instituțiile științifice ale țărilor membre.

Intrucît termenul împuternicirilor direcției institutului expiră, Consiliul științific va adopta recomandări în privința componenței direcției. Aceste recomandări vor fi discutate la o consfătuire a reprezentanților împuterniciți ai guvernelor statelor membre ale institutului, consfătuire care se va ține, de asemenea, la Dubna.

Substratul acțiunilor provocatoare ale Laosului împotriva R. D. Vietnam

Incă în cursul lunii decembrie a anului trecut au fost semnalate o serie de cazuri de încălcare a frontierei R. D. Vietnam de către forțele armate ale Laosului. De atunci aceste acțiuni provocatoare, efectuate de forțele armate terestre și de aviația laoțiană continuă sistematic, în ciuda repetatelor proteste ale guvernului R. D. Vietnam. Ba mai mult, ele sînt conjugate cu o campanie ostilă dusă de oficialitățile laoțiene împotriva R.D. Vietnam, campanie în cadrul căreia, pe lîngă unele calomnii la adresa acestei țări, sînt ridicate și o serie de pretenții neîntemeiate ale guvernului regal din Laos asupra unor teritorii ale Vietnamului.

Nu e prea greu să-ți dai seama că în spatele acestor acțiuni dușmănoase împotriva R. D. Vietnam se află cercurile imperialiste străine și în primul rînd cele din S.U.A. interesate în ațîțarea vrajbei între țările Asiei de sud-est. cercurile conducătoare americane caută să creeze pretexte pentru a se amesteca în treburile lor interne și a traduce în viață planurile lor agresive. Că aceasta este substratul provocărilor Laosului reiese dintr-o serie întreagă de fapte.

Insăși politica dusă de actualul guvern din Laos arată că el este un exponent al intereselor cercurilor imperialiste.

De cînd a preluat puterea, în iulie anul trecut, guvernul laoțian, în frunte cu premierul Fui Sananikon a făcut tot ce i-a stat în putință ca să submineze reglementarea situației politice din Laos, pe linia acordurilor încheiate în vara anului 1954 la Geneva. El a început să înlăture forțele patriotice de la participarea la viața socială și politică a țării, desfășurînd o campanie dușmănoasă împotriva lor; a permis introducerea în țară a armamentului american sub camuflajul „ajutorului economic", deși acest lucru era interzis prin acordurile de la Geneva; a început să pregătească terenul pentru legarea Laosului de agresivul pact S.E.A.T.O., deși acordurile de la Geneva prevedeau că Laosul, ca și celelalte state indochineze nu pot adera la vreo alianță militară de acest fel.

Această politică a guvernului Sananikon contrară intereselor păcii și ale poporului laoțian, contrastează puternic cu succesele ce le obținuse poporul pînă la venirea la putere a acestui guvern în direcția reglementării situației politice și a restabilirii unității sale. Astfel, în noiembrie 1957, pe baza înțelegerii intervenite între reprezentanții guvernului regal din Laos și ai forțelor progresiste din Patet-Lao, care conform acordului de la Geneva se regrupează în două regiuni ale Laosului, a fost constituit un guvern de coaliție al unității naționale, la care au participat și conducători ai Patet-Lao; au fost efectuate alegeri suplimentare în Adunarea Națională a Laosului, iar ofițerii și soldații detașamentelor armate din Patet-Lao au fost incluși în armata de stat. Totodată, Laosul începuse să ducă o politică externă pașnică și independentă întemeiată pe neutralitate, a dezvoltat relații pașnice cu vecinii săi și a refuzat să ia parte la coaliția agresivă închegată de S.U.A. în Asia, respectînd prin aceasta prevederile acordului de la Geneva.

Este deosebit de semnificativ în ce privește substratul acțiunilor provocatoare ale actualului guvern condus de Sananikon, că cercurile oficiale laoțiene fac tot mai dese referiri la pactul S.E.A.T.O. Astfel generalul Ratticul, șeful statului major al armatei laoțiene, a lăsat să se înțeleagă că în acțiunile lor împotriva R.D. Vietnam, cercurile guvernante din Laos intenționează să se sprijine pe blocul agresiv S.E.A.T.O. Iar după cum arăta agenția U.P.I. în unele cercuri din Tailanda (țară în care se află sediul pactului agresiv sud-est asiatic) s-a declarat că „S.E.A.T.O. va acorda asistență militară Laosului dacă el o va cere..."

După cum relatează ultimele știri venite din capitala Laosului, reacțiunea internă caută să instaureze dictatura pentru a putea face mai bine jocul imperialiștilor americani. In acest scop, Sananikon, luînd cuvîntul în sesiunea extraordinară a Adunării Naționale ce s-a deschis la 12 ianuarie a cerut să i se acorde „împuterniciri speciale" pentru reorganizarea guvernului și o reformă a constituției, declarînd totodată că Laosul va sta și de acum înainte de partea occidentului.

Toate aceste fapte arată că cercurile imperialiste au hotărît să agraveze din nou situația în sud-estul Asiei, primejduind pacea într-o nouă regiune a lumii.

A. STANCIU

Otto Grotewohl a avut a doua întrevedere cu J. Nehru

DELHI 14 (Agerpres). — ADN transmite: La 13 ianuarie, Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, care se află în vizită la Delhi, a avut a doua întrevedere cu Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei.

Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe, care-l însoțește pe O. Grotewohl, a avut o convorbire cu Krishna Menon, ministrul Apărării al Indiei, și cu funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Indiei.

In seara zilei de 13 ianuarie Otto Grotewohl și persoanele care îl însoțesc au plecat într-o călătorie prin țară.

Declarația adoptată la consfătuirea partidelor comuniste din țările nordice

COPENHAGA 14 (Agerpres). TASS transmite: Ziarul „LAND OG FOLK" anunță că în zilele de 9 și 10 ianuarie a avut loc la Stockholm conferința reprezentanților partidelor comuniste din Danemarca, Finlanda, Norvegia și Suedia. La conferință s-a discutat despre situația internațională, îndeosebi situația din Europa, intensificarea luptei pentru pace a popoarelor din țările Europei de nord, precum și planurile de creare a pieței comune și lupta oamenilor muncii pentru asigurarea intereselor lor.

La conferință a fost adoptată o declarație.

Popoarele țărilor din Europa de nord — se arată în declarație — sînt tot mai conștiente că existența N.A.T.O., militarizarea Germaniei occidentale și înarmarea ei cu arma atomică creează o gravă primejdie pentru pace. Inițiativa Uniunii Sovietice pentru rezolvarea problemei Berlinului are de aceea cea mai mare importanță pentru popoarele Europei de nord.

Opinia publică internațională cere eliberarea lui Manolis Glezos

BERLIN 14 (Agerpres). — Secretariatul Federației Democrate Internaționale a Femeilor a trimis o telegramă regelui Greciei, Paul I. In telegramă se spune: **Federația Democrată Internațională a Femeilor care cuprinde milioane de femei, din toate părțile lumii se alătură numeroaselor proteste ale opiniei publice mondiale și își exprimă indignarea față de măsurile de reprimare a partidului Uniunea Democrată de Stînga (EDA). Aceste măsuri lovesc greu în drepturile democratice ale poporului grec. Cerem cu insistență să folosiți înalta Dv. autoritate pentru eliberarea tuturor celor închiși și eliberarea cît mai urgentă a eroului național Manolis Glezos, care și-a cîștigat respectul tuturor popoarelor prin lupta sa împotriva fascismului.**

O telegramă asemănătoare a trimis secretariatul Federației Democrate Internaționale a Femeilor lui Constantin Rodopulos, președinte al parlamentului grec.

Criza de guvern din Finlanda a luat sfîrșit

HELSINKI 14 (Agerpres). — După o criză guvernamentală de 40 de zile, președintele Finlandei, U. K. Kekkonen, a numit la 13 ianuarie noul cabinet format de președintele parlamentului V. I. Sukselainen, liderul Uniunii Agrare.

Intrucît partidul de coaliție și partidul social-democrat, cu sprijinul conducerii reacționare a partidului popular suedez, vrînd să asigure în guvern vechea dominație a dreptei, au zădărnicit numeroasele încercări de formare a unui guvern care să se sprijine pe majoritatea parlamentului, sau un guvern al minorității alcătuit din cîteva grupuri, fracțiunea parlamentară a Uniunii agrare și-a asumat la 13 ianuarie inițiativa rezolvării crizei guvernamentale care s-a soldat cu formarea noului cabinet în care portofoliile sînt deținute de membrii unui singur partid.

In noul guvern postul de prim-ministru este deținut de V. I. Sukselainen; R. Terngren este vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe. Toți miniștrii, în afară de Terngren care face parte din guvern în calitate de ministru specialist, sînt membri ai Uniunii Agrare.

La 14 ianuarie K. A. Fagerholm, reprezentant al partidului social-democrat, a fost ales președinte al parlamentului finlandez în locul lui V. I. Sukselainen, care a fost numit prim-ministru în noul guvern.

Bonnul respinge tratativele

BONN 14 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul R.F.G. a discutat la 14 ianuarie nota din 10 ianuarie 1959 a guvernului sovietic și proiectul Tratatului de pace cu Germania, anexat la notă. Un purtător de cuvînt al guvernului a declarat în cadrul unei conferințe de presă că discuția s-a desfășurat pe baza declarațiilor cancelarului Adenauer și a ministrului Afacerilor Externe, von Brentano, care au arătat că guvernul R.F.G. nu dorește să ducă în prezent tratative cu privire la Tratatul de pace cu Germania.

Purtătorul de cuvînt al guvernului a declarat de asemenea că guvernul vestgerman nu intenționează să facă contrapropuneri în legătură cu proiectul sovietic al Tratatului de pace cu Germania.

EXPERIENȚELE CU ARMA ATOMICĂ TREBUIE SĂ ÎNCETEZE

NEW YORK 14 (Agerpres). — **După cum anunță agenția ASSOCIATED PRESSE, cunoscutul savant atomist american dr. Hans Bete, care a luat cuvîntul la 13 ianuarie în ședința închisă a comisiei unificate a Congresului pentru energia atomică, a declarat corespondenților că, cu ajutorul rețelei de stațiuni recomandate în vara anului trecut de către experți la conferința de la Geneva, „pot fi detectate toate experiențele atomice, inclusiv cele subterane".**

După cum s-a mai anunțat recent Casa Albă a dat publicității un raport special în care se afirma că detectarea exploziilor nucleare subterane ar fi legată de mari dificultăți.

★

GENEVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Dna Eleanor Roosevelt, văduva fostului președinte al S.U.A., a adresat șefului delegației sovietice la conferința de la Geneva pentru încetarea experiențelor cu arma nucleară o scrisoare în care mulțumește delegației Uniunii Sovietice pentru eforturile depuse în problema încheierii unui acord cu privire la încetarea pentru totdeauna a experiențelor cu arma nucleară.

Un „plan" de reforme în Congo Belgian

BRUXELLES 14 (Agerpres). — Recentele evenimente care au avut loc la Leopoldville au determinat guvernul belgian să treacă prin parlament un „program" de reforme care să ducă în viitor la proclamarea independenței populației din Congo Belgian.

In programul de reforme adoptat la 13 ianuarie de parlamentul belgian se arată că guvernul intenționează să creeze în Congo condițiile necesare pentru dezvoltarea „unei democrații capabile să exercite dreptul la suveranitate și care să hotărască asupra independenței". In același timp în program nu se amintește nimic despre data la care Congo Belgian va deveni independent și nici nu se prevăd măsuri concrete care să ducă la proclamarea independenței.

Evenimentele sîngeroase care au avut loc la Leopoldville au arătat că populația din Congo Belgian este hotărîtă să lupte pentru a-și cuceri independența și ea nu se va mulțumi cu „planul" de reforme elaborat de guvernul belgian.

In timpul recentelor tulburări de la Leopoldville (capitala Congoului Belgian) autoritățile au tăiat complet legătura dintre cartierele locuite de albi și cele destinate populației de culoare cu ajutorul rețelelor de sîrmă și cordoanelor de polițiști.

„Doctrina Eisenhower nr. 2"

După prăbușirea principalilor piloni ai doctrinei Eisenhower în Orientul Arab, clica lui Samun în Liban și a lui Nuri Said în Irak, se părea că autorii ei nu le-au rămas decît să consemneze acest faliment. Dar numai la cîteva zile de la constatarea eșecului de către principalele ziare americane, ziarul „New York Times" apare cu un editorial intitulat: „Doctrina Eisenhower nr. 2". Lansată cu mai puțină gălăgie decît prima, din motive binecunoscute, noua variantă a doctrinei colonialismului american s-a dovedit a fi nu mai puțin primejdioasă pentru mișcarea arabă de eliberare, pentru pacea Orientului Arab. „Ea este, explica ziarul „New York Times" o extindere a doctrinelor originare Truman și Eisenhower". Imediat după recenta vizită a trimisului departamentului de stat Rountree în țările Orientului Arab a devenit mai evident în ce constă această „extindere". Ea constă din: șantaj și presiuni economice, încercări de a sparge unitatea țărilor arabe folosind sperietoarea „primejdiei comuniste", planuri militare puse la punct în cadrul unor acorduri bilaterale încheiate între S.U.A. și Turcia, S.U.A. și Iran, S.U.A și Israel.

Cum se desfășoară presiunea și șantajul economic? La Beirut, de exemplu, la un semnal din partea marei finanțe americane băncile străine au încetat furnizarea de credite. In același timp, Statele Unite au apărut în chipul „salvatorului" gata să ofere „ajutor" economic cu prețul acceptării unor condiții înrobitoare.

Asemenea acțiuni s-au încercat din nou și în legătură cu construirea barajului de la Assuan. Se știe că în conformitate cu acordul încheiat între guvernele Uniunii Sovietice și R.A.U., pentru realizarea primei etape a construcției barajului, Uniunea Sovietică a acordat R.A.U. un credit pe termen lung de 400 milioane ruble, cu o dobîndă anuală doar de 2,5 la sută, cu un termen de amortizare de 12 ani, și fără nici un fel de condiții politice sau de altă natură. Imediat după perfectarea acordului guvernele vest-german și italian, acționînd din inițiativa și în interesul Statelor Unite și-au anunțat intenția de a participa la construirea barajului. Deși nici n-au început să arate ce vor să facă, în acest scop, deși nimeni nu i-a solicitat, financiarii vest-germani au și anunțat pe un ton care nu admite contraziceri, că nu vor participa decît după ce vor studia clauzele acordului încheiat cu Uniunea Sovietică, că se vor răzgîndi dacă R.A.U. stabilește relații consulare cu R.D.G. și așa mai departe. La Cairo s-a arătat însă limpede că un acord pentru construirea primei etape a fost încheiat și că singura participare posibilă poate fi la construirea celei de a doua etape. Or aceasta nu va începe mai devreme de anul 1964. Atunci de ce afaceriștii vest-germani care pînă acum n-au spus un cuvînt, sînt atît de grăbiți? Este clar că la instigația S.U.A. se încearcă folosirea problemei barajului ca un instrument al războiului rece. Redactorul șef al ziarului „Al Ahram" din Cairo a avertizat că „Barajul nu este un instrument al războiului rece dintre est și vest și nici arena unui astfel de război".

Intr-un interviu acordat unui corespondent bulgar, Ibrahim Kubba ministrul Economiei al Irakului, a dezvăluit alte încercări de același gen. Este vorba de încercarea capitalului particular din țările imperialiste de a se infiltra în noua Bancă comună arabă, și de a pune stăpînire pe economia țărilor arabe.

Concomitent cu asemenea acțiuni pe plan economic întreaga propagandă imperialistă agită din nou sperietoarea „primejdiei comuniste". Toate forțele au fost mobilizate în acest scop: Joseph Alsop de la „New York Herald Tribune" care a întreprins o călătorie specială în Orientul Arab avînd ca temă constantă a corespondențelor sale „primejdia comunistă", Sulzberger de la „New York Times", care n-a apucat să se deplaseze de la Paris unde își face veacul, dar a început în schimb să scrie pe bază de zvonuri din capitala Franței despre „infiltrația comunistă" în Orientul Mijlociu; întreaga rețea de corespondenți occidentali din Orientul Arab, care lansează o minciună după alta, ultima din serie fiind, o plăsmuire demnă de romanele polițiste de duzină, în care se afirmă nici mai mult nici mai puțin că mișcarea pentru independența națională arabă ar fi amenințată nu de planurile imperialiste ci de un pretins „comandament secret al semilunii fertile", creat de „roșii". Unele ziare din Orientul Arab subvenționate din fonduri americane și engleze nu se dau înlături de la nimic pentru a dezbina mișcarea națională arabă și a semăna panică. Ziarul „Ahbar El Iaum" din Cairo subvenționat de cercurile colonialiste americane lansează calomnia că forțele progresiste din Irak s-ar pronunța împotriva relațiilor de prietenie cu R.A.U. Ziarul „Al Ahram" tot din Cairo semnalează pe bună dreptate că „se încearcă a se crea o atmosferă de îndoieli și suspiciuni în relațiile dintre Bagdad și Cairo". Ministrul irakian al Economiei luînd cuvîntul la sesiunea Consiliului economic al ligii arabe a arătat că imperialismul, dîndu-și seama de obstacolul pe care îl reprezintă solidaritatea arabă, în calea realizării planurilor sale folosește toate mijloacele pentru a o distruge, și urmărește în primul rînd să dea o lovitură avantgărzii mișcării arabe de eliberare națională — Republica Irak și Republica Arabă Unită.

Ziarul libanez „Al Akbar" care apare la Beirut a publicat diferite materiale, comentarii, interviuri, care atrag atenția asupra primejdiilor pe care le implică noua variantă a doctrinei Eisenhower. In aceste materiale se arată că pentru a riposta primejdiei imperialiste trebuie luate o serie de măsuri. Se consideră că în primul rînd trebuie să se riposteze acestor acțiuni imperialiste prin forța acțiunii de masă a poporului, și cel mai bun cadru pentru manifestarea ei este democrația. Trebuie totodată, se spunea în ziarul „Al Akbar" să i se opună complotului imperialist, fraternitatea și solidaritatea popoarelor arabe, unitatea arabă clădită pe baze democratice și luînd în considerare condițiile obiective care s-au constituit istoricește în fiecare țară arabă. In materialele apărute în același ziar libanez se vorbește despre necesitatea de a întări necontenit legăturile de prietenie cu țările socialiste.

Ocupîndu-se de aceeași problemă, unele ziare irakiene consideră că națiunea arabă în lupta sa actuală înaintează cu pași mari spre crearea unei federații arabe complete, „spre crearea unei entități unificate, o Republică Federală Democratică, de la Golful Arabic pînă la Oceanul Atlantic, care va da din nou națiunii arabe posibilitatea să-și aducă contribuția la dezvoltarea civilizației umane, la cauza păcii și progresului în lume".

Se vede limpede, din toate luările de poziție că noile provocări imperialiste în Orientul Arab întîmpină și vor întîmpina și în viitor o ripostă hotărîtă din partea popoarelor arabe. Ele nu pot să nu-și dea seama că la adăpostul agitației în jurul pretinsei „primejdii comuniste" se ascunde încercarea de a abate atenția de la faptul că trupele colonialiste care au cotropit nu de mult teritoriile Libanului și Iordaniei au fost retrase doar pînă în Turcia și Cipru, că o largă misiune militară americană a fost trimisă în Iordania, că noi arme, submarine și tancuri au fost livrate Israelului, că în Israel au fost rechemați sub arme rezerviștii și a fost creată și o Bancă a sîngelui, măsuri care nu se iau decît în preajma izbucnirii unui conflict armat. Nu este pentru prima oară cînd colonialiștii își încep crimele lor sub paravanul anticomunismului. La fel a procedat Mussolini cînd a atacat Etiopia, Hitler cînd și-a trimis faimosul său corp african asupra popoarelor Orientului Apropiat, militariștii japonezi cînd au atacat țările din sud-estul Asiei. Nu trebuie însă să mergem chiar atît de departe. La adăpostul agitației în jurul pretinsei „primejdii comuniste" din Siria au fost concentrate în anul 1957 trupele agresoare turcești la granița turco-siriană. Toate aceste fapte nu au fost uitate de popoarele arabe și de aceea noul complot imperialist, „doctrina Eisenhower nr. 2", nu are mai multe șanse de succes decît prima.

N. LUPU

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● In ultima vreme cercurile reacționare și presa reacționară din S.U.A. au dezlănțuit o campanie dezlănțată cu scopul de a împiedica noul guvern al Cubei, în frunte cu Manuel Urrutia, să pedepsească pe cei vinovați de fărădelegile bestiale comise în timpul dictaturii lui Batista. (Ag.).

● *In seara de 12 ianuarie Camera deputaților a Congresului Național al Argentinei a examinat problema ratificării acordului sovieto-argentinian prin care Argentinei i se acordă un credit de 100 milioane dolari pentru achiziționarea de utilaj petrolifer. Camera deputaților a aprobat acordul. Anterior acordul a fost aprobat de senat. (TASS).*

● După cum relatează ziarul „De Waarheid", în zilele de 10 și 11 ianuarie a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda ales la recentul Congres al XIX-lea al P.C. din Olanda. Plenara a ales noul Birou Politic. Plenara C.C. l-a reales pe Paul de Groot ca secretar general al Comitetului Central. (TASS).

● *La 14 ianuarie a sosit la Paris Fanfani, președintele Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al Italiei. Curînd după sosire, el s-a întîlnit cu De Gaulle (Ag.).*

● La 14 ianuarie Yemenul a aderat oficial la „Banca Arabă de dezvoltare". Pînă în prezent au aderat la această instituție economică arabă R.A.U., Arabia Saudită, Iordania, Liban și Libia. (F.P.).

SPECTACOLE

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.** 19,30: Boema; **Național I. L. Caragiale** (sala Comedia) 19,30: Platon Crecet; **Național I. L. Caragiale** (sala Studio) 19,30: Ziariștii; **Armatei** (sala Magheru) 20: Fetina Bandurist; **Armatei** (sala Uranus) 20: Impărăția lui Machidon; **Municipal** (sala Matei Millo) 20: Sfînta Ioana; **Municipal** (sala Filimon Sîrbu) 20: Tache, Ianke și Cadîr; **Tineretului** 16: Cravata Roșie; 20: Suflete tari; **„C. Nottara"** (sala Libertatea) 20: Nora; **Opereta** 19,30: Studentul cerșetor; **Evreiesc de Stat** 20: Intîlnire cu tinerețea; **Ansamblul C.C.S.** 20: Din cîntecele și dansurile popoarelor; **Țăndărică** (sala Orfeul) 16: Ursuleții veseli; **Țăndărică** (sala Academiei) 16: O călătorie prin țări minunate; **„C. Tănase"** (sala Savoy) 20: Nuntă la mînăstire; **„C. Tănase"** (sala Victoria) 20: Intre noi femeile; **O.S.T.A.** (sala Dalles) 20,30: Bucureștiul rîde, cîntă și dansează; **O.S.T.A.** (Casa Prieteniei Romîno-Sovietice) 20,30: Dansul ninelor; **Circul de Stat** 20,30: Premieră la circ.

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Alfabia:** Alo?... Ați greșit numărul; **Republica, I. C. Frimu, Vasile Roaită, Libertății:** Numai o femeie; **Magheru, Elena Pavel, Infrățirea între popoare:** Melba; **V. Alecsandri, Lumina:** Cerul infernului; **13 Septembrie:** Vraja dragostei; **Central, Gh. Doja, 23 August:** Legea mării; **Maxim Gorki:** Fata cu chitara; **Victoria, Cultural:** Legenda dragostei; **Timpuri Noi:** Scaunul magic, Animale din toată lumea, Știință și tehnică nr. 9/1958; **Tineretului:** Două mame; **Al. Popov:** Oceanul Pacific, Petrodvoreț, Pusculița, Actualitatea în imagini 1; **8 Martie:** Zile de dragoste; **Grivița:** Pasagerul clandestin; **8 Mai:** Vagabondul (ambele serii); **1 Mai, B. Delavrancea:** Jucătorul de loterie; **Unirea:** S-a întîmplat la Pankov; **Const. David, Aurel Vlaicu:** Cei trei din pădure; **Flacăra, Donca Simo, G. Coșbuc:** Misterul castelului părăsit; **Arta:** Vrăjitoarele din Salem; **Munca:** N. Bălcescu: filmul lotului; **Miorița:** Aida; **Popular:** Trapez; **Ilie Pintilie:** La ordinele dvs.; **M. Eminescu, G. Bacovia:** Pe Dunai liniștit (seria III); **Olga Bancic:** Bomba; **Drumul Serii:** Romanța pentru iubirea; **16 Februarie:** Balada voinicului; **30 Decembrie:** Serenada mexicană.

TELEVIZIUNEA: 19: Informațiile după-amiezii; 19,05: Emisiune pentru copii: „Flax și Grimel în grădina zoologică" — film produs de Studioul de Televiziune din Berlin; 19,35: Jurnalul televiziunii; 19,45: Teatru în studio: piesa „Intr-un ceas bun" de Viktor Rozov. Interpretează un colectiv al Teatrului Giulești; în pauză: Poșta televiziunii; la sfîrșitul spectacolului — ultimele știri.

TIMPUL PROBABIL

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 16, 17 și 18 ianuarie următorul timp probabil:

In București: Vreme relativ rece la început, apoi în curs de încălzire. Cerul variabil, mai mult senin noaptea. Precipitații temporare la sfîrșitul intervalului. Vînt slab. Temperatura în creștere ușoară.

In țară: Vremea se menține relativ rece, cu cerul variabil, mai mult senin noaptea în prima parte a intervalului, mai ales în sud-estul țării. Precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare vor cădea în Transilvania, Banat și nordul Moldovei. Vînt moderat din sectorul vestic. In munți viscol. Temperatura în ușoară creștere. Minimele vor fi cuprinse între minus 5 și minus 15 grade, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade.

Redacția Piața Scînteii Tel. 17.60.10. Administrația 17.60.10—17.60.20, interior 1.400, Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".